

DIUMENGE PASSAT, AL "GRAN PRICE"

Una entusiàstica manifestació de la democràcia catalana

Guió del moment

PER LA REOBERTURA DE LES ENTITATS CLAUSURADES

L'acte públic que, després de successius ajornaments i fatigoses gestions, pogué celebrar-se el diumenge al matí a la nostra ciutat pot donar a les actuals autoritats una idea de la vitalitat magnífica de les esquerres catalanes. Sense temença de rebaixar l'altíssima qualitat del discurs de Gabriel Alomar, repetirem el tòpic que el millor discurs del diumenge fou pronunciat, com sempre, per les masses ciutadanes, amb el seu entusiasme cívic, amb la seva fe en els ideals d'esquerra amb la seva fervorosa adhesió als homes representatius, expressada en ovacions indescriptibles.

Aquesta realitat palpable, evident, escandalosa, per dir-ho així, a desgrat de totes les dificultats, no pot ésser negligida ni oblidada per ningú, i menys pels qui, per avatars de la vida pública que no és ara el cas, desestimarien, es troben avui investits amb càrrecs d'autoritat. Essent així, volem aprofitar aquesta avinentesa per a insistir novament en la necessitat d'ajecament de l'ordre de clausura que pesa, a Barcelona i a la majoria de poblacions de Catalunya, sobre els centres i entitats d'esquerra.

Aquestes multituds que es manifesten en tota ocasió possible, que palpiten d'entusiasme i de vitalitat són les que normalment conviuen i s'aglutinen en les entitats avui clausurades. Mantenir aquesta mesura governativa, del 7 d'octubre ençà, quan ha estat aixecat l'estat de guerra, no pot tenir altra conseqüència que la de crear un estat d'inquietud i d'exceptio d'efectes del tot contraproduents. Són grans masses ciutadanes forçades a la clandestinitat política per una mesura injusta i arbitrària.

Els fets d'octubre? Els fets d'octubre no són raó suficient per a l'estat de coses actual. Si, davant la llei estricta, algú delictiu, correspon als Tribunals de justícia establir la culpa i sancionar el delictu. Les previsions són plenes de ciutadans, encartats en el desenvolupament d'aquells fets. Cada dia se substancien nous processos. En queden encara molts pendents de qualificació i vista. No podem tenir res a dir-hi, en quant al que sigui aplicació estricta de la llei, ni és aquesta l'ocasió d'estendre's en comentaris, que temps hi haurà per fer-ho. Però el que resulta incomprensible, injust, arbitrari, és el manteniment de mesures de caràcter governatiu contra entitats legalment constituïdes i que desenvolupen la seva vida dintre de la llei. Sobre de no tenir cap eficàcia pràctica, l'exceptio tindrà i neguitja i crea estats de novia inquietud. Aquest és el cas actual de les multituds d'esquerra impossibilitades de desenvolupar normalment les seves activitats polítiques.

L'estat excepcional podria tenir per a nosaltres una explicació si amb les mesures de referència les autoritats actuals creïessin que les organitzacions d'esquerra desapareixerien. Naturalment, no anem a fer l'agravi de creure-les tan ingènues. Ni desapareixen ni desapareixeran, sinó tot el contrari: de la ruda prova en sortiran depurades i vigoritzades. I, potser, per culpa de la llarga sanció arbitrària que damunt d'elles pesa, més propícies que mai a la reacció passional com a conseqüència de l'abandó clandestinitat a què se les té forçades.

Una vegada més cridem l'atenció. Cal reobrir tot seguit els centres i entitats clausurades a Catalunya. No és impensable que es llença fora de la llei l'opinió majoritària i organitzada políticament d'un país. Res de més perillós per a les multituds que la sensació de la injustícia i de l'abus de la força. La dictadura, en set anys, despertà una Espanya que semblava inexistente. Una dictadura en els procediments, avui, encara que sigui de mesos, ja no opera sobre vastes masses amorfes sinó damunt de multituds vives i sensibles, amb clara consciència dels seus drets i amb exacta noció de les seves possibilitats. No es les porti a l'exasperació, a força de coercions i aparells ortopedics. Aquestes multituds existeixen, viuen, senten, es manifesten a la més petita possibilitat de fer-ho. N'hi ha reiterades i expressives demostracions. No ho oblidin les autoritats actuals.

EL DIA 5 DE MAIG

Azaña parlarà a València

(Del nostre corresponsal)

La notícia ha estat una veritable explosió. Hom tenia motius per a creure en una possible actuació del senyor Azaña i per tant era esperada amb gran impaciència aquesta bona nova com un fet imprescindible en la cosa pública. Era necessari doncs, que l'homenatge tant vegades combatut i calumniat, parles cara al poble per tal que aquest s'assabentés d'una forma directa i sense impediments, de tot allò que els nostres estimats amics, emparaven com a matèria punible per a cercar l'enderrocament d'un home republicà i d'esquerra, que mai no ha desconfiat amb el ressorgiment, no ja de les esferes republicanes, sinó de la matèria prima on s'emotiva la nova figura de la llibertat. Car moltes vegades també es falsifiquen les essències.

Hem estat a l'esquerra Republicana, partit organitzador de l'acte que es prepara a la nostra ciutat i en el qual parlarà el senyor Azaña. El moviment que s'observa en aquesta casa és el de les grans solennitats. Hom comenta amb paraules acompanyades de gestos significatius el proper esdeveniment.

Després d'informar per la Comissió Organitzadora, ens diuen que efectivament, aquest acte es celebrarà el dia 5 a la plaça de braus de València i per tant si el temps no ho impedeix i amb permís de l'autoritat. Existeixen els propòsits que hi prengui part també el senyor Ruiz Funes que com es recorda fou diputat a les Constitucions. Tindrà parlar el senyor Joan Peset, del Comitè de València. A requeriments nostres ens manifesten que els propòsits del senyor Azaña són d'activa propaganda per arreu de la península. Probablement començarà aquesta després d'actuar a la nostra ciutat, per Còrdova, León, Bilbao i altres.

Esperem doncs que el temps doni pas als actes anunciats i també amb la confiança que les autoritats facilitin aquesta lliure propaganda per igual.

A la sortida d'esquerra Republicana tothom parla d'entusiasme. És una realitat avui el formidable desenvolupament de les esquerres valencianes. Cal tenir en compte la influència d'interessos que han creat a la nostra ciutat el Partit Radical i la CEDA. Malgrat això és un fet el reobertura esquerrista de la nostra República.

ALBERT A. CARBO
València

El poble als homes del 14 d'abril

MES TELEGRAMES AL PRESIDENT

Madrid, 22. — El President i el govern de Catalunya continuen encara rebent telegrams i adhesions d'arreu de Catalunya.

Últimament, entre altres, s'han rebut a la Moncloa telegrams de l'Associació d'Estudiants d'Esquerra de Catalunya; de l'ex-Comissari senyor Prunés, recentment alliberat; d'un grup de correccionals de Sant Andreu de Palomar; del Centre Montesquieu; del Centre de Sant Quirze; llistes de rabassaires de la Costa; altres llistes de grups d'obrers; Societats Corals; un grup de signatures femenines. Han arribat també a la Presidència de Madrid capses de flors, i altres presents d'initiatives personals i de diverses entitats.

Serveixi aquesta nota de satisfacció per a tots, amb la necessitat en què ens veiem obligats d'abstenir-nos de continuar la publicació d'ad-

hesions per tal de destinar l'espai a altres assumptes.

Serveixi també per a trametre l'agraïment dels nostres amics i ex-ousar-los, ja que no poden contestar tantes proves d'afecte.

LA DIADA D'AVUI

—Què fas, ara? Encara que no has comprat cap llibre català?

(Per Bartoli.)

Gabriel Alomar en el curs de la seva interessantíssima conferència sobre l'element «Catalunya i la reconstrucció de la República» (Foto Puig Farran.)

Girona

La situació del senyor Puig Pujades

Girona, 22. — Malgrat que li ha estat concedit el règim de presó atenuada, segons diguérem en la nostra edició anterior, el Comissari de la Generalitat a Girona, senyor Puig Pujades, continua avui a la presó. Hom espera que d'un moment a l'altre podran quedar complerts els tràmits que retarden aquella disposició.

Entre altres, continua també a la presó de Girona, el diputat al Parlament de Catalunya, senyor Cerezo.

Un elogi de «El Debate»

ELS AMICS DE GIL ROBLES

El corresponsal de «El Debate» a Barcelona, en una informació publicada diumenge diu el següent: «Llegí el ministre de la Governació, senyor Portela Valladares, i podrà haverse convençido de lo poc que han agradado los elementos catalanistas el decreto reintegrando a la Generalidad los servicios traspadados. Solamente los de la Lliga se muestran plenamente satisfechos y dispuestos a cooperar a la obra del Gobierno en su política conciliadora de reintegración de la autonomía».

Per excepció, hem de coincidir a aquesta vegada amb el corresponsal de referència.

«Diario de Madrid» suprimeix la seva edició del matí

Madrid, 22. — La gerència del «Diario de Madrid», ha acordat que en el successiu d'edició a Madrid solament l'edició de la nit i es suprimeixi la del matí.

hesions per tal de destinar l'espai a altres assumptes.

Serveixi també per a trametre l'agraïment dels nostres amics i ex-ousar-los, ja que no poden contestar tantes proves d'afecte.

La causa contra el Govern de la Generalitat

El senyor Ruiz Funes ha lliurat l'escrit de conclusions provisionals al T. de G.

Madrid, 22. — A darrera hora de la tarda fou lliurat a la Secretaria del Tribunal de Garanties, l'escrit de conclusions provisionals formulat per l'advocat defensor senyor Ruiz Funes, en la causa que es segueix contra els ex-consellers de la Generalitat que defensa.

En l'escrit, després d'exposar els fets, el senyor Ruiz Funes nega que els seus patrocinats hagin comès el delictu que se'ls acusa, per la qual cosa demana l'absolució.

Encara manquen per lliurar les seves conclusions, els senyors Barcia i Ossorio i Gallardo.

Visites al President i consellers

Madrid, 22. — Han visitat al senyor Companys a la Presidència, la senyoreta Ramona Paliol, la professora senyoreta Gómez Hidalgo, amb el seu pare; senyora Carmen Bau Bonaplata, senyoreta Mercè Miró; senyora Velten, del Casal Català; el diputat senyor Bru i senyora, senyor Joan Casanellas, senyor Samuel Morera, senyor Pere Maurí, el senyor Duran Albena, senyor Francesc Vallverdú, doctor Candi, del Institut Escola de la Generalitat; el senyor Jaume Sanfeliu, senyor Fere Marqués, senyor Agustí Tapia, senyor Pasqual Ramos i senyora, senyora Margarida Riera, senyor Vilardell i senyora, Ciges Aparicio, senyor Crisolia, Benito Olbrán, senyor Real i senyora, senyor Peypoc, senyor Nicolau Batetistini i senyora, senyor Salvador Cruixent, senyor Graupera, senyor Rafael Batetistini i senyora, senyor Cayetá Novelles, portador d'uns plects amb 1.000 firmes, Francesc Madrid i Melcior Maria.

Totes els visitants de Catalunya portaven nombrosos obsequis per al President i consellers.

El conseller de Finances de la Generalitat, senyor Martí Esteve va rebre en el Sanatori on es troba, entre altres visites, la dels senyors Esplà i Gómez Hidalgo.

La situació política

El senyor Lerroux diu que el cap dels agraris li ha dit que el dissabte serà a Madrid

Madrid, 22. — El cap del Govern abandonà, a dos quarts de dues de la tarda, el seu despatx oficial, i manifestà als periodistes que li havia parlat per telèfon des de Tetuan el senyor Martínez de Velasco, per tal de comunicar-li que havia rebut la carta que li envià i li anunciava que el dissabte estaria a Madrid per a assistir a l'anunciada reunió dels quatre.

Es preguntà al senyor Lerroux si aquesta tarda tindria alguna conferència de caràcter polític, i contestà negativament.

Digué el cap del Govern que, donat que a les sis de la tarda s'acabaria de tornada a Madrid el President de la República, acudiria al seu domicili particular per a fer-li alguna consulta i parlar-li de la situació internacional.

Per últim, digué que el Consell de Ministres seria demà, a dos quarts d'onze, a la Presidència, i després de la reunió assistirà el Govern a l'esmorzar amb què obsequia als ministres el senyor Cantos.

Manifestacions del senyor Portela

Madrid, 22. — El ministre de la Governació en rebre a primeres hores de la tarda els periodistes, els manifestà que no tenia notícies d'interès per a comunicar-los.

Preguntà el senyor Portela Valladares si degut a les mesures que s'havien posat en pràctica s'havia notat la disminució de pidolaires. No és possible — ha continuat — consentir que Madrid sigui la seu on acudeix tota aquesta gent. Ni a Barcelona, ni a cap gran capital, passa una cosa semblant i espero que poc a poc l'acció d'aquesta policia social acabi amb aquest espectacle.

Un periodista le preguntà si en haver arribat de Barcelona havia conferenciat amb el cap del Govern, i el ministre contestà que s'havia limitat a donar-li compte de la seva arribada per telèfon.

Després el ministre preguntà als periodistes si havia quedat nou de la situació política a la qual preguntà els reporters i manifestaren que hi ha rumors de que el senyor Martínez de Velasco no seria a Madrid el dia 27.

El ministre contestà: —No en tinc la més petita notícia d'això. El que cal és que per bé de tota la situació política es resolgui tan aviat com sigui possible.

Per la cultura popular

Des de la secció del nostre diari intitulada «Les Lletres», l'estimat company que en té cura ha adreçat una afectuosa carta oberta al nostre fraternal amic el doctor Leandre Cervera i a nosaltres. Recorda un projecte que anys ençà concebérem: el de la «Fundació Valentí Almirall», que havia de tenir una finalitat primordial de cultura popular.

El company F. — no sabem estar-nos d'anomenar-lo, amb totes les lletres del seu nom, Josep Maria Francés — creu interessant de reprendre aquell projecte que s'esvai a través dels accidents de la política catalana. El voldria que fos creada, amb el mateix nom o amb un nom diferent, una Fundació que tingués per objectiu de posar els clàssics de l'antiguitat a l'abast del poble.

Ens plau de recollir la idea del company Francés i d'expressar lleialment sobre ella el nostre parer. I ho fem, no sols per atenció a un bon amic, ans encara per la importància real que té el problema que ell planteja. Aquest problema és, en efecte, el de la cultura popular.

En la seva concepció inicial la «Fundació Valentí Almirall» havia d'ésser un fogar d'estudis socials i polítics. Vollem posar al costat de l'acció de partit una acció de cultura. En el pensament hi havia un propòsit de renovació dels mitjans de la política democràtica, una «política nova», com digué encertadament aleshores un periodista comarcal.

«En l'aspecte pedagògic, artístic i editorial — diem nosaltres en un article del 14 de setembre del 1929, en plena dictadura — la «Fundació Valentí Almirall» realitzaria, fins allà on sigui possible, una obra de conjunt, metòdica i persistent. Havem de dir, una vegada més que la Fundació no és un partit. Quan la força pròpiament política d'Esquerra Republicana sigui una realitat orgànica, la Fundació subsistirà per a continuar la iniciada obra de cultura democràtica».

Véiem, doncs, aquella projectada Fundació com un organisme de cultura popular, situat fora del cercle estricte de la política, i aportant a aquesta el reforç d'una obra cultural damunt les masses del poble català.

Al nostre entendre, aquell projecte és més viable i més necessari ara que abans. Una de les activitats de la Fundació podria consistir en l'edició popular dels clàssics, que proposa Josep Maria Francés. El primer propòsit — prou que ell ho recordaria — va ésser l'edició popular de les obres mestres del pensament polític democràtic i social.

En l'aspecte editorial, la Fundació hauria de posar-se d'acord amb un editor apte. No és cosa fàcil; però no és cosa impossible. Múltiples exemples de casa nostra i de fora ens demostren que sense l'editor professional o sense el Mecenàs individual, aquesta classe d'empreses fracassen quasi sempre, per molt bona voluntat que tinguin llurs iniciadors i sostenidors.

Una institució de cultura democràtica, amb organització ampla i amb activitat intensa, promouirà un moviment fecund d'ascens espiritual en el nostre poble. No n'hi ha prou, en els nostres dies, amb la propaganda dels partits polítics. Més enllà dels partits, i dels comitès i de les eleccions, existeix una ampla zona d'acció cultural, que ha d'ésser atesa d'una manera permanent i amb tots els mitjans de la paraula oral i escrita.

Per a aquesta obra ens tenen sempre a lliur costat els amics que ens aplegarem l'any 1929 i tots els altres que ara hi vulguin cooperar.

A. ROVIRA I VIRGILI

UNA IMMENSE GERNACIO ESCOLTA I APLAUDI LA CONFERENCIA DE L'IL·LUSTRE ESCRITOR GABRIEL ALOMAR -- VISQUES A COMPANYYS I ALS CONSELLERS EMPRESONATS -- PI I SUNYER FOU OBJECTE D'UNA EMOCIONANT MANIFESTACIO D'ADHESIO I ENTUSIASME

A després de la diada de Pasqua — mig Barcelona aprofità les festes per a sortir de la ciutat — al «Gran Price» presentava, a les deu del matí, un aspecte imponent. La democràcia catalana acudia a manifestar-se, una vegada més, a l'entorn dels seus homes representatius. El cas local, ple a vessar, presentava un magnífic aspecte. La nit, sense butaques, ampliava la capacitat del recinte. Les benemèrites dones catalanes actuaren intensament en la recaptació a profit dels empresonats. Un clàssic vermell era la penyor del donatiu. Milers de clàssics vermells eren, diumenge, al traç de l'americana, com una legió d'honor de la fraternitat ciutadana catalana. Unes mil sis-cents pessetes recolliren les comissionades, la majoria en donatius modestíssims. Com a detall: calgué recomptar més de mil pessetes en xavalina.

L'entusiasme del públic fou constant i vivíssim al llarg de tota la conferència. Existia expectació per escoltar Alomar. El gran escriptor era poc conegut per les seves promocions. Se'l sabia diputat, ambador, se'l llegia de tard en tard, però no se'l coneixia. La veu majorquina ressonà gratament als micròfons, com una bona veu de llibertat i de dignitat cívica. L'Alomar de sempre parlava diumenge a les multituds catalanes. L'actiu apassionat de l'autor de «La política idealista» guanyà tot seguit l'auditori, que tencà amb llargues ovacions i visques als discurs d'Alomar. Aquell èxit que veus amigues són lluny de nosaltres i no podem... a fou subratllat amb aclamacions i pressions. Un crít de «Visca Companys» vibrà en l'àmbit i fou aixecat enlaire per una salva imponent d'aplaudiments.

Pi i Sunyer, que presidia, i els qui l'acompanyaven, entre els quals hi havia Nicolau d'Olesa, Sbert, Rada, Rubió i d'altres, foren rebuts amb entusiasme. Acabada la conferència, l'alcalde popular de Barcelona fou comiat amb una ovació d'emoió insuperable: ovació més viva i calida amb què un home pot ésser saludat en una multitud. La sala s'emplena de mocadors que acomiadaven les figures d'Alomar i de Pi i Sunyer, reclamant insistentment per la multitud, fins al punt que calgué advertir que no era possible, per raons comprensibles, que l'alcalde de Barcelona fes ús de la paraula.

Un «Visca Catalunya» i «Visca la República» donà fi a l'acte, que no aconseguí pertorbar un grupet de provocadors situat a la part alta del local, a desgrat dels reiterats intents. Si és que ha d'ésser una política, els recomenem que no insisteixin i que l'abandonin. No es pertorben així com així els actes de la ciutadania catalana d'esquerra. I, a més, el pertorbador s'exposa a un seriós i desagradable disgust.

La magnífica conferència d'Alomar i el text teatral de la mateixa el lector trobarà en aquesta materialització de l'acte. L'actiu i productiu vici de l'impresió en l'auditori. No fou possible la seva radiació. Es natural. Si s'hagués tractat del festival Labru o de Pic i Pon, hauria estat una altra cosa. Els emissors de la plaça estan a la disposició dels repuntats per l'article 26 de la Constitució. En canvi, els homes que han fet aquesta Constitució, els que han lliurat tota la seva vida per la República i per la llibertat, hi, a aquests se'ls tanquen totes les portes. Ells no poden parlar per ràdio, ni a penes escriure i tojunt enrobar. No faltava més!

La desfilada de la multitud es produí normalment, sense incidents. L'acte constituït la primera victòria pública de les esquerres catalanes a la capital de Catalunya.

El joier del taxi que utilitzà Alomar per a tornar al seu domicili, es negà a cobrar l'import del viatge...

(Llegiu informació a la pàg. 5)

La suspensió de l'Estatut a l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya

Dimecres, dia 24, a les set de la tarda, a l'estatge de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, que és el mateix del Col·legi d'Advocats (Mallorca, 283), tindrà lloc la tercera sessió de la sèrie organitzada per a discutir els temes de dret públic que planteja l'anunci d'una possible reforma constitucional.

En aquesta sessió faran ús de la paraula diversos senyors acadèmics i el senyor Rafael Closes, que ha estat nomenat ponent del primer tema, llegirà les seves conclusions sobre si es pot justificar amb alguna raó de dret polític que els Estatuts d'Autonomia, promulgats i vigents d'acord amb la Constitució, poden ésser modificats o suspesos per una llei de les Corts fora del procediment i de les garanties que els propis Estatuts estableixen.

Aquestes conclusions seran votades d'acord amb els Estatuts de la Corporació i sotmesos al Poder Públic com opinió de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya sobre la qüestió plantejada.

L'acte serà públic però només podran fer ús de la paraula els senyors acadèmics.

EL SORTEIG D'AHIR

Primer premi, núm. 11.149 premiat amb 150.000 pessetes
BARCELONA - ALGECIRIS - SEVILLA

Segon premi, núm. 839, premiat amb 70.000 pessetes
BARCELONA - EVISSA - SALAMANCA - BERGER

Tercer premi, núm. 12.344, premiat amb 40.000 pessetes
CORUNYA - ARNAL

Quart premi, núm. 6.793, premiat amb 20.000 pessetes
BARCELONA - SEVILLA - ROPOLL

LA MES AFORTUNADA ADMINISTRACIO
 DE LOTERIES D'ESpanya, ES LA DE

MARIA ILLA

Rambla del Centre, 26 (Davant Plaça Macià)

En el sorteig d'ahir afavorí la seva clientela amb el
 amb el

Quart premi, de 20.000 pessetes, al

Número 6.793

a més del número anterior i posterior i 70 bitllets del
 centenar i infinitat de premis petits.

Gran stock de bitllets per a la Loteria de la Ciutat
 Universitaria del dia 11 de maig.

Es trameta a provincies i estranger.

PREMIATS AMB 3.000 PESSETES

21.157 Tenerife i Sevilla.
 17.815 Madrid i València.
 22.669 Las Palmas i Córdova.
 33.223 Saragossa, Madrid i Vigo.
 10.644 Barcelona i Santander.
 10.281 València, Cartagena i Irun.
 4.823 València, Murcia i Bilbao.
 13.520 Madrid i Alacant.
 23.928 Granada i La Línea.
 29.178 Huelva, Jerez i Madrid.
 20.631 Castelló, BARCELONA i Madrid.
 10.536 Madrid i San Sebastian.

PREMIATS AMB 500 PESSETES

019 023 044 087
 CENTENA

041 070 092 096 211 226 303 305 312
 334 348 356 357 369 371 376 397 405
 418 468 470 492 500 516 531 610 647
 680 695 740 779 794 800 813 821 851
 867 828 831 851

023 051 053 082 122 158 161 186 191
 205 220 264 265 271 322 405 413 454
 472 485 488 511 517 536 553 592 612
 621 640 663 687 692 713 715 739 820
 821 861 863 883 890 930 931 979 990

DOS MIL
 011 023 035 051 058 071 111 148 153
 158 177 178 183 202 204 219 301 318
 335 342 367 379 384 434 435 500 521
 410 411 479 480 516 553 570 600 621
 651 734 737 739 756 765 772 779 869
 818 918 921 940 945 960 976 983

TRES MIL
 023 025 041 059 086 101 140 147 209
 203 210 213 226 232 294 299 301 318
 335 372 383 384 394 434 435 500 521
 534 543 556 582 586 611 629 637 645
 682 717 728 740 756 765 772 779 869
 902 958 960 962 964

QUATRE MIL
 035 041 072 076 085 139 146 170 184
 198 213 232 273 302 308 319 350 364
 445 456 489 498 522 523 533 553 563
 636 644 713 767 775 802 837 845 847
 865 868 871 927 986

CINC MIL
 030 031 033 043 156 196 265 285 272
 324 332 333 432 444 450 453 459 562
 575 588 652 674 679 740 829 911 913
 942 965

SIS MIL
 055 056 101 109 139 160 165 168 182
 186 200 211 223 275 285 324 358 368
 396 438 442 459 466 531 539 559 580
 583 584 603 631 640 672 716 851 858
 869 907 909 940 943 968 991

SET MIL
 037 084 094 137 151 197 198 269 286
 321 330 355 397 407 410 456 468 477
 498 518 539 583 586 595 727 771 786
 872 896 931 943 962

VUIT MIL
 001 027 036 184 185 221 253 269 274
 388 397 446 450 453 463 464 470 523
 522 563 569 580 614 629 631 640 653
 694 711 752 754 759 765 810 829 833
 840 865 881

NOU MIL
 002 028 071 123 126 163 183 244 255
 260 267 344 346 381 448 456 471 501
 533 573 582 615 625 626 640 650 663
 667 716 726 804 836 861 862 890 928

DEU MIL
 030 081 102 109 181 182 209 211 231
 247 265 267 313 320 334 426 455 472
 496 501 530 578 597 676 677 773 847
 900 927 934

ONZE MIL
 002 028 037 074 089 092 105 110 147
 208 241 246 275 306 308 331 372 389
 392 468 477 527 531 536 556 661 610
 730 736 747 753 810 832 866 899 911

ONZE MIL
 003 052 054 055 070 071 088 115 171
 174 175 196 229 301 317 437 448 458
 464 468 486 508 510 529 548 551 610
 644 653 666 683 696 725 753 766 778
 789 834 869 910 998

DOUZE MIL
 011 143 133 143 147 168 206 213 227
 235 253 279 286 301 320 351 397 416
 419 447 451 459 460 511 604 609 699
 601 622 623 634 684 727 758 810 828
 835 862 900 908 912

CATORZE MIL
 007 018 032 046 058 100 103 109 142
 179 199 254 351 360 362 379 383 414
 497 487 496 525 540 581 606 616 711
 736 752 756 770 810 813 859 862 867
 896 906 977 997

QUINZE MIL
 007 070 097 107 172 181 243 251 297
 326 343 345 371 393 414 415 443 473
 531 540 625 635 637 672 681 694 699
 706 742 745 807 815 823 860 862 874
 820 885

SEIZE MIL
 004 043 045 084 088 099 139 153 169
 185 194 204 218 252 287 334 339 387
 395 474 515 520 588 602 618 619 621
 631 662 671 691 730 767 771 825 831
 885 946 950 991 997

DISSET MIL
 000 009 034 057 076 104 143 205 267
 280 284 334 368 385 388 415 446 447
 483 492 505 511 567 607 608 613 645
 685 720 785 826 836 898 911 929 945

PREMI MAJOR

Martí Salvà - Via Laietana, 11.

Núm. 11.149 - Pts. 150.000

Gran assortiment bitllets 11 Maig

Gran assortiment bitllets 11 Maig

Gran assortiment bitllets 11 Maig

Gran assortiment bitllets 11 Maig

Gran assortiment bitllets 11 Maig

Gran assortiment bitllets 11 Maig

Gran assortiment bitllets 11 Maig

Gran assortiment bitllets 11 Maig

Gran assortiment bitllets 11 Maig

Gran assortiment bitllets 11 Maig

Gran assortiment bitllets 11 Maig

NOVA URBANITZACIO

(FINCA TORRE DEL BARO)

Quaranta milions de pams quadrats de terrenys dintre el terme municipal de Barcelona es dividiran en SOLARS per a la construcció de Cases; Xalets, al comptat i a terminis de 10 i 20 anys. En inaugurar aquesta Urbanització donem com a REGAL

200 solars a 10 cèntims el pam quadrat

Libre de despeses d'escriptura i plans

Despatx: Cortes Catalanes, 602, 4.ª. - Telèfon 21309

MERCAT D'OCCASIONS

COMPRA / VENDA / CANVI

DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES DE CABALS, MAQUINES D'ESCRIBURE I DE CO-SIR, MALETES, DISCOS, etc.

TOT D'OCCASIO

CORTS CATALANES, 414

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

Telèfon 30422 BARCELONA

ACADEMIA «CONDAL»

Primaria
 Batxillerat
 Comerç
 oficial
 Magisteri
 Universitat
 Enginyers
 Aparelladors
 Escoles
 industrials
 Escola del Treball
 Escola de Funcionaris
 Idiomes
 Comerç
 Illure
 Comptables
 Pràctiques mercantils
 Oposicions

Aules independents per a senyores:
 - Museus i Biblioteca i Laboratori
 Conferències particulars

DIPUTACIO, 291
 (entre Claris i Llàtina)

Telèfon 11688
 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

Telèfon 11688 BARCELONA

La mar i l'aire

De Palma, en llast, el vaixell tanc

espanyol «Ophir»; d'Amsterdam i de Rotterdam, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell holandès «Orestes»; de Gènova i Marsella, amb 28 passatgers per a aquest port i 218 de trànsit i amb càrrega general i de trànsit, el vaixell postal francès «Florid»; de Marsella, amb deu passatgers per a aquest port i vuit de trànsit i amb càrrega general i de trànsit, el vaixell postal francès «Sidi Mabrouk»; de Palma, amb correu, mercaderies i 252 passatgers, el motor postal «Ciudad de Barcelona»; de València, amb correu, mercaderies i 227 passatgers, el motor postal «Ciudad de Valencia»; de Bilbao, amb carbó mineral, el vaixell espanyol «Pito»; de Susak, Uràngic i Marsella, amb càrrega general i de trànsit i el vaixell hugolau «Sava»; de Cartagena i Almeria, amb dinou passatgers i càrrega general, el vaixell espanyol «Roberto R»; d'Edimburg, amb carbó mineral, el vaixell noruec «Hauvris»; de Gijón, amb carbó mineral, el vaixell espanyol «Mieres»; de Maó, Ciutadella i Alcúdia, amb correu, mercaderies i 46 passatgers, el motor postal «Ciudad de Mahón»; de Glasgow, amb càrrega general, el vaixell anglès «Alzamora»; de Port de Bone, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell espanyol «Rio Besoya».

VELA. — De Sant Feliu, amb càrrega general, el pallobo «Comercio»; de Palma, amb correu, el pallobo «Cala Contesa»; de Mahón, amb efectes, el pallobo «Pons Marti»; de Gandia, amb càrrega general, el pallobo «Cala Murtra»; de Vinaròs, amb efectes, la balandra «Antonio»; de València, amb càrrega general, el pallobo «Pau»; de Vinaròs, amb garrotes, el llud «Alfreda»; d'Eivissa, amb efectes, el pallobo «Isa de Ibi».

DISTANCIA NAVEGADA DELS VAIXELLS SORTITS

Fora d'horitzó es troben els espanyols «Arnaball Mendis», amb càrrega general, cap a Bilbao i escales; els correus «Ciudad de Barcelona», amb passatge i càrrega general, cap a Palma; el «Ciudad de Mahón», amb passatge i càrrega general, cap a Eivissa; el «Rey Jaime II», amb passatge i càrrega general, cap a Maó; el «V. La Roda», amb passatge i càrrega general, cap a Ceuta i escales, i el «Ciudad de Valencia», amb passatge i càrrega general, cap a València; els postals francesos «Florid», amb 218 passatgers de trànsit i amb càrrega general i de trànsit, cap a Buenos Aires i escales, via Dakar, i el «Sidi Mabrouk», amb vuit passatgers de trànsit i amb càrrega general i de trànsit, cap a Orà i escales; l'holandès «Orestes», amb tres passatgers de trànsit i amb càrrega general i de trànsit, cap a Gènova; l'anglès «Alzamora», amb càrrega general i de trànsit, cap a Marsella.

VELA. — El pallobo «Pau», amb abons, cap a València.

AEROIOM DE L'AIR

Procedent de Tolosa, a les 708, arriba l'avió postal francès amb correu, mercaderies i dos passatgers.

Procedent de Marsella, a les 710, arriba l'avió postal francès amb correu, mercaderies i dos passatgers.

Procedent de Casablanca, a les 1156, l'avió postal francès amb correu, mercaderies i tres passatgers.

CATALUNYA I LA RECONSTRUCCIO DE LA REPUBLICA

La conferència de Gabriel Alomar constituí una clamorosa afirmació de les esquerres catalanes

La multitud que emplenava a vessar el "Gran Price" aclamà amb entusiasme els homes de la democràcia catalana, els presents i els absents

(TEXT TAQUIGRAFIC DE LA CONFERENCIA)

Abans de l'acte

Amb un exit formidable, de públic i entusiasme, diumenge, al matí, l'edifici de l'Hotel de la República, a Roma, Gabriel Alomar, donat la seva anunciada conferència al local del Gran Price, sota el tema "Catalunya i la Reconstrucció de la República".

Aquesta conferència, que fou la segona que poden donar les esquerres catalanes des dels fets d'octubre —la primera la pronuncià el senyor Marcel·lí Domingo— havia desvetllat una gran expectació en tots els sectors polítics d'arreu de Catalunya per ésser qui és el conferenciant i per representar, com així fou, l'inici d'una nova etapa política de la democràcia catalana.

Llegiu LA HUMANITAT

Grups de senyores entusiastes replegaren entre els concurrents per els precs. A cau d'un donant donaven magnífics clavel·ls vermells. Van recaptar-se 1.610/50 pessetes, de les quals mil eren en xavalla.

A l'escenari hi vèrem els senyors Carles Pi i Sunyer i Nicolau d'Olier, amb visques i aplaudiments pel públic que emplenava la sala. Hi havia també, els diputats senyors Serra Hunter, Rouret, Cunillera, Riera, Guinard, Espanya, Trabal, el vocal del Tribunal de Garanties d'Espectes, el conseller regidor de Governació, senyor Massip; el president de l'Assemblea Municipal, senyor Junyent, Rossell i altres; l'alcalde de l'Hospitalet, senyor Fontana, molts altres, diversos membres del Directori d'E. R. C. i representants a les comarques catalanes de l'esmentat partit i d'altres d'esquerra.

A mesura que anaven entrant les esmentades personalitats, creien el poble per part dels assistents a l'acte de grans aplaudiments i visques, en els quals hom podia pal·lesar la confiança que té el poble de Catalunya en els seus homes representatius.

Quan el senyor Alomar s'alçà disposat a començar la seva conferència, els aplaudiments i els visques esclataren fortíssimament, inabundables. Calgué esperar una bona estona que es fes el silenci. I enmig d'una expectació evident, Gabriel Alomar inicià la seva brillantíssima conferència.

Bon auguri per a la República

CATALANS I REPUBLICANS: Deixeu-me assabonar ja abans de tot el plaer de parlar-vos, després de tantes dificultats. Tots comprendreu les raons perquè aquesta conferència ha estat diverses vegades suspesa i ajornada; però, les dificultats vençudes augmenten el goig dels recomanaments. Si la veu dels homes d'esquerra és obligada a callar-se, bon senyal és aquest perquè aquesta conferència inspira inquietud i és que pot arribar a sentir-se cada vegada més viu i desenvolupament de les esquerres. I aquest moviment no podrà ja deturar-se.

Jo mateix vengo a dir si en aquest 14 d'abril que passarem ja una setmana, va predominar la trista enyorança en l'esperança del pròxim retorn. Però us dic que avui, quan us retrobo, homes d'esquerra de Catalunya, i m'afroto amb vosaltres per a parlar de les coses que atenyen els nostres ideals, la seguretat del triomf és més poderosa que tots els desencorajaments. No us és tan sols el diumenge de Pasqua per la festa tradicional i religiosa? Tanta ho és com a bon auguri per a la República i per a Catalunya. I voldria que la circumstància de parlar-vos en una dia tan plena de significacions de re-creació com és aquesta, comunicés als nostres desigs la més forta eficàcia de victòria.

Són ja llunyans els dies en què jo m'adreçava al públic de Catalunya per a tenir amb ell el gran diàleg de les hores transcorrents de la nostra vida col·lectiva. Però, aleshores, eren moments de sembra d'ideals i nosaltres mateixos no creiem que la nostra vida ens permetés veure realitzades aquelles aspiracions. De sobte, i m'afroto amb vosaltres, quasi el somni va complir-se. Quan el mateix temps, la República i l'Autonomia de Catalunya, com a coses consubstancials i indissolubles foren proclamades. Semblava que tot l'esforç de la nostra vida donava fruit i que ja eren acabades les lluites dels dies de joventut. Per això no sabia dir-vos ara en quin estat d'esperit em presento davant de vosaltres: si el retorn de les hores de combat en l'edifici, com una infusió de vida nova, o si l'esperança del reconeixement esterileix la llum guiladora de l'esperança. Sigui com sigui, republicans de Catalunya, jo saludo en vosaltres el poble on he trobat sempre una acollida cordial que mai no podria a bastament agrair.

Les esquerres catalanes

No us parlo avui, exclusivament per compte propi. La meua persona

validaria poc per a confrontar-la amb la grandesa del moment. Us parlo amb la plena autorització de les esquerres catalanes i voldria singularment que la meua veu encetés a traduir davant de vosaltres el sentit d'aquells ciutadans que avui, per causes ben notòries, no poden venir aquí a parlar-vos amb una eloqüència ben superior a la meua. Vagi a ells la nostra salutació.

(Ovació llarguíssima, amb visques i aplaudiments pel conferenciant.)

Voldria que de les meues paraules d'avui, us arribessin sobre tot no les coses que direi, sinó les que no diré perquè no puc dir-les. Però estic segur que vosaltres les comprendreu i les sentireu tal vegada més profundament que si les hagués dites, perquè se us comunicaran de cor a cor, ja que elles són el batec de tots nosaltres en aquesta hora dolorosa. I el silenci és més eloqüent que les paraules que més inflamades declamacions.

La revifalla de les esquerres

Per raons que no necessito dir s'ha anat produint a tot Espanya una forta revifalla d'esperit republicà. I és que quan es toca el cor de la nació, amb la resonància de veus clarament significatives, el mal somni s'esvaeix i sembla que els ecos morts del 1931 responen amb una vitalitat desvetlladora de les dormides energies. Però no basta que els homes eminents siguin dignes de la Nació. És necessari també que la Nació sigui digna dels seus homes. I aquest és el gran problema d'Espanya, com ho era en 1873.

Els fets d'octubre

Llegiu LA HUMANITAT

Però, cal dir ben alt i fermament que sempre en les hores de més intensitat política, el mal somni s'esvaeix i sembla que els ecos morts del 1931 responen amb una vitalitat desvetlladora de les dormides energies. Però no basta que els homes eminents siguin dignes de la Nació. És necessari també que la Nació sigui digna dels seus homes. I aquest és el gran problema d'Espanya, com ho era en 1873.

El contrast entre el 10 d'agost i el 6 d'octubre

La República ha sofert moltes convulsions subterranies contra el seu règim. Una d'elles la més forta, el 10 d'agost del 1932. Aleshores va dir-se que aquesta rebel·lió no era monàrquica, que no anava contra el règim, sinó contra el Govern. Però, ara ja és ben públic que aquella rebel·lió anava contra la República, perquè se n'ha fet responsable una persona de forta significació monàrquica, que en les hores de perill va negar aquesta responsabilitat. Cal, doncs, proclamar ben clarament el contrast entre els homes del 10 d'agost i nosaltres. Aquells anaven contra la República. Nosaltres defensàvem la conservació de la República. No pot haver-hi una contraposició més clara. Els volem dir, terra el règim que Espanya lliurament va donar-se el 14 d'abril. Nosaltres ens esforçàvem a defensar-lo i assegurar-lo. I Catalunya ha demostrat estimar de tal manera els principis essencials del règim que ha sacrificat a ells precisament el cabdall d'aquelles mateixes llibertats autonòmiques, compromeses avui per la defensa contra la monarquia de la República espanyola. (Gran ovació.)

Es veu clar que la rebel·lió venguda en l'agost del 1932 ha tingut després una victòria postuma. Però, qui sap quin serà l'esdevenidor dels vençuts de l'hora present? Qui sap si aquell 10 d'agost lluita avui secretament amb alguna altra data històrica, i d'aquesta lluita sorgirà el redreçament de Catalunya, el redreçament d'Espanya. El 10 d'agost va estar interessadament desvirtuat pels seus partidaris amb el fi d'atenuar-lo. Aquella altra data ha estat desvirtuada pels seus adversaris amb el fi d'agrandar-la. Però els fets transcendents operen sobre la humanitat amb grans mites, i quan sembla que són coses passades al dipòsit mort de la Història, quan semblen anacronismes fora de moda, és quan treballen subterràniament el cor de les multituds i la inflamen per a les grans reconquistes.

Els republicans i els monàrquics

Voleu una ironia més gran que aquesta? El règim d'Espanya s'anomena República. I bé: compareu les coses. Els republicans troben totes les dificultats dels seus organismes, per la propaganda dels seus ideals. En canvi els monàrquics o monarquitzants, troben a tot arreu les portes obertes; i ells que parlen de llegenda negra de la República. I on la difonen? Per ventura

la difonen només a Espanya, d'acord amb les seves protestes farisaïques que s'escandalitzen quan s'indigna contra ells l'opinió estrangera? Ah, no! Els qui declamen contra la gent d'esquerra o contra suposats crims revolucionaris distonen de tota llibertat. I els periòdics que de tal manera parlen, per ventura no passen les fronteres? Parlem clar! El que ells volen és precisament donar a tot el món la sensació d'una sola llegenda negra, la de les esquerres espanyoles, amb la força resignació i amb el silenci humiliant de les pròpies esquerres catalunyanes. Si a casa nostra no sens deixa defensar la República i l'esperit republicà, on

que la seva Pàtria havia lliurament proclamat.

La veritable subversió

I bé: aquests monàrquics ocults o francs, són els que a les Corts espanyoles actuals han increpat els republicans més indiscutibles, consumant l'única veritable subversió que sofreix Espanya. Ah, amics meus! En tota la meua vida he tingut mil ocasions, sota la monarquia, de presenciar aquestes calumnies. Si a casa nostra no sens deixa defensar la República i l'esperit republicà, on

tant perillosa per les multituds. El poble podia lliurar-se a totes les venjances, si l'odi l'hagués inspirat. Però no era l'odi que l'inspirava, no era un sentiment negatiu ni agressiu, sinó un sentiment de sana afirmació i un sentiment de capacitat de poder. Per aquesta mateixa comprensió amb el sentit afirmatiu d'una nova Espanya, la República espanyola no va creure necessari el moment dictatorial de totes les revolucions. No va establir de cop aquelles reformes substancials amb l'ideari espanyol de la República, com a refundició d'Espanya. La República, plena de sentit legal, va confiar tot seguit aquesta tasca a unes Corts Consti-

El separatisme de la monarquia

Una de les grans culpes de la monarquia va ésser mantenir una Espanya desintegrada de l'Occident europeu. La monarquia va interposar un veritable separatisme d'Espanya quant a Europa. Sempre que es parlava d'introduir a Espanya aquelles reformes polítiques que completaven la vida civil d'un poble, singularment les religioses, s'hi diria: Bani! Encara parlar d'aquestes coses? Tot això està superat. Als pobles civilitzats ja no se'n parla! Naturalment; i a no se'n parlava en els pobles civilitzats precisament per això, perquè eren civilitzats, és a dir, perquè tenien aquella plenitud de vida civil que mancava a la monarquia espanyola.

Catalunya en l'hora present

He donat per tema d'aquesta conferència el de Catalunya i la reconstrucció de la República, perquè he volgut assenyalar el deure, l'obligació ineludible que pertoca a Catalunya en l'hora present. Però no amb la vana pretensió d'imposar una espècie d'imperialisme espiritual que donés a Catalunya una potència miraculosa i sobrenatural, sinó quant a l'imperatiu que tots hem d'imposar-nos per a contribuir poderosament a la reconquesta de la República.

A tots en els que s'atreveixen a malparlar de l'esperit del 14 d'abril jo voldria demanar-los quines són aquestes grans culpes. I bé, valga a parlar-vos com a fiscal o acusador, i no ja com a defensor.

Les grans culpes del 14 d'abril

Voleu saber quines foren les grans culpes de la República del 14 d'abril? En primer lloc la de depositar sempre, tal vegada claudiment, les fidelitats jurídiques davant les convencions polítiques. Qui parla avui d'imperialisme? Si en la Història hi ha hagut una revolució impunita va ésser la nostra. Els homes del bienni, vull dir els veritables homes del bienni, tenen amb ell algun deute formidable de generositat. I quan va trancar de demanar perdons, els clams d'indignació no sortiren dels partidaris dels acusats, sinó que sortiren del nostre camp, del camp avorrit i blasfemat. L'Espanya monàrquica deixava darrera d'ella molts culpables: jurídicament culpables, no ja per raons d'Estat. Cap rei no ha sortit més ben lliurat de les responsabilitats davant el poble que el darrer rei d'Espanya. El dia que varen ésser incoherents alguns convents, la primera apel·lació a la serenitat va sortir de la meua ploma, perquè jo volia mantenir aleshores el més bellissim amb què la República havia començat i aquelles flames que eren més que una petita compensació d'altres flames que lluminen la Història d'Espanya i en les quals no cremaven edificis, sinó persones viues sobre les fogueres de la intolerància. Aquella República vivia emparada en la gran alenada inicial de la diada alliberadora i en el concurs espiritual de la nació alliberada.

Era un Govern fort

No era un Govern de força, perquè era un Govern fort. Els Govers de força són els que necessiten un règim de força per a governar, ja que sense ell caurien a la primera envestida. En canvi, els Govers forts són els que no necessiten el règim de força per a governar. Voleu saber quin és el signe més clar de la força d'un Govern? Un Govern és fort quan no té por a les campanyes de l'oposició, quan deixa camí obert a l'opinió dels adversaris. Quan està prohibit opinar sobre tal o tal fet, quan els adversaris o els seus compromesos no poden manifestar-se, el Govern té la consciència de la seva debilitat.

Mentre l'esperit del 14 d'abril va ésser viu a Espanya, van poder reprimir-se per primera vegada les formidables agressions de dreta i esquerra, sense aplicar mai la pena de mort. La República del 14 d'abril va mantenir intacta la llibertat d'expressió sense aplicar mai l'estat de guerra, ni la censura, mentre donava als seus adversaris tota mena de facilitats perquè la combatessin. Aquella República va mantenir-se impavida davant totes les campanyes, oferint el pit i les ferides. Però les ferides no eren cops ideals d'oposició, sinó que eren cops venjals a l'espall. Aquella República va sostenir en el Parlament la més ruda batalla contra tota mena de maquinacions. Va intentar la renovació republicana d'Espanya amb una burocràcia monàrquica adversa, que esperava comodament l'hora de la revenja. Va deixar que els grans òrgans de la premsa caiguessin a mans del capital, i va refiar-se ingenuament de la pròpia superioritat. I quan un dia que tots recordem els agrés de la força premsal varen excedir-se en la repressió, aquell Govern va apartar-se de tota solidaritat amb els culpables, va debatre aquesta qüestió a plena llum davant del Parlament, va deixar tota llibertat a la premsa adversària per a desvirtuar interessadament els fets, i va lliurar al Tribunal els agents culpables, sense reparar en mèrits ni en serveis. Aquells homes no varen difondre mai el sentiment d'injustícia, i tingueren en compte que els fracassos jurídics són molt més greus que els fracassos polítics.

Les dues formes de vitalitat política

Les nacions, en la seva vitalitat política, ofereixen dues formes. Jo en diria, si no fos una mica pedantesc, la forma estàtica i la dinàmica. Hi ha nacions en les quals la vida política s'immobilitza, o bé es regula en el que s'anomena torn

pacífic dels poders, en una alternativa de governament de dretes i governaments d'esquerres, entre els quals, a vegades, no hi ha diferència essencial. Aquesta va ésser, per llarg temps, la situació d'Espanya, superada entre a finals del segle XIX i els anomenats conservadors.

Però hi ha altres països on la vida política s'encamina en un corrent progressiu, ja d'avantçada o ja de reacció. Espanya, submergida per tant temps en el marisme, era una d'aquelles nacions estàtiques. Però, de sobte, per impulsos de camàrilla real i d'esperit de classe, Espanya es va tornar reaccionària, en tots els sentits de la paraula. Espanya va tornar-se, doncs, nació dinàmica, però cap a l'absolutisme, perquè la dinastia borbònica era absolutista, malgrat totes les intenses renovacions. Després de l'absolutisme fernandí, Isabel II havia volgut semblar una aclimatació liberal de la dinastia borbònica. Carlos Lluís, intent fracassà. La Restauració havia volgut ésser una modernització de la dinastia per a fer oblidar els temps isabelins. L'intent fracassà. Durant el reinat d'Alfons XII, Espanya va mantenir-se en forma estàtica més o menys atempera. Però després, en ple regnat d'Alfons XIII, la vella malura absolutista va renèixer. El cop d'Estat de Primo de Rivera va ésser la clara revelació d'aquesta tendència. Però la Dictadura va produir, per natural contracop, un moviment d'impulsos contraris: calia que Espanya fos, finalment, nació dinàmica, en el sentit de la superació d'ella mateixa, de la victòria definitiva sobre les forces tradicionals. I aquest va ésser el significat de la República; aquest va ésser el veritable esperit del 14 d'abril. (Ovació.)

La República no pot ésser un nom

Ara bé; jo us demano, republicans de Catalunya, si hem de resignar-nos que la República sigui un nom, i que retorni a la nostra vida política el dinamisme reaccionari més perillós encara que el de la passada dictadura. Jo no vull creure que hi hagi per més temps homes anomenats republicans que emparin i sostinguin aquesta adifitació que és la nostra República. Perquè aleshores podrien demanar-nos, dubtosos, si la conducta d'aquests homes és un patet desador en tota la seva vida anterior amb tota la seva història personal de butxaca, si és precisament la conseqüència natural d'aquesta vida i d'aquesta significació.

L'Estatut de Catalunya

Però entre els peccats dels homes del 14 d'abril he deixat d'assenyalar el més greu de tots: els varen consagrar l'Estatut de Catalunya, d'acord amb la voluntat del Parlament i la legalitat de la Constitució. Això significava una identificació entre l'autonomia catalana i el sentit republicà espanyol. Significava que la causa de Catalunya i la de la República eren una mateixa cosa, i que mai no podria oblidar-se que Catalunya s'havia reconstruït a si mateixa, a causa dels homes típics del 14 d'abril i per l'acció personal d'home més odiat avui per la reacció. Per això s'establen, deute de gratitud inextingible, inoblidable. Si aquells homes són odiats pels seus adversaris, si és odiat singularment el seu cabdill, si han sofert persecucions i atacs sense límit, es deu en gran part a fetes aquells homes i al seu cap foren els homes de Catalunya en el moment més transcendental de la nostra vida col·lectiva. L'esquerra catalana, victoriosa sota la guia de l'home veritable que és en record fons de la meua amistat i de la meua admiració, l'esquerra catalana va aconseguir les llibertats catalanes. I va aconseguir-les per la col·laboració amb les veritables esquerres de tot Espanya. El ha, doncs, perfecta identificació entre els uns i els altres.

El contuberni actual

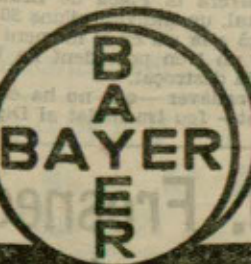
Deiem que l'esperit del 14 d'abril va correspondre a una voluntat afirmativa d'Espanya, de la qual va sorgir una de les Constitucions més perfectes i avançades del món. ¿Que representa en català la situació actual? El contuberni de les forces incompatibles que la sostenen i pot representar mai un moment afirmatiu? No. Representa una feina de negociació, de destrucció de tot el que aleshores va fer-se. Per això nosaltres a reafirmar la feina constructiva, a exigir el reconeixement de la tasca interrompuda el malanyat 19 de novembre del 1933, en què va anul·lar-se el moment idealista del 14 d'abril. I estem segurs que tota l'ànsia del poble content d'Espanya desitja una apel·lació a la seva voluntat, perquè aquesta voluntat és ben diversa de la que està representada en el Parlament, i és inútil cercar en combinacions de minories una forma viable i homogenia de Govern.

L'Estatut i la Constitució

La Constitució va incloure l'Estatut de Catalunya dins les seves primordials reivindicacions. Catalunya en incloure dins la seva resurrecció la tornada íntegra i definitiva de la vigència de la Constitució republicana.

Però això no ho imagino sols com un deure, sinó com un dret. I és precisament aquest dret, el que de-vem reivindicar. Les veus de fora que ens el neguen són veus veritabament separadistes. Són separatistes a la inversa. Jo en diria, precisament separatistes de la República. La paraula de separatisme no vol dir únicament voluntat de separar territoris; vol dir també voluntat de separar espiritualment.

Doncs, bé, nosaltres, catalans, con-

Contra tota mena de dolors

Cafiaspirina

Atenció

Zot Barcelona es beneficia de les importants rebaixes en els preus dels mobles i làmpares salvats de l'incendi Exposició J. Pallarols una oportunitat per a comprar un bon mobiliari de Saló Menjador, Dormitori, Despax, Rebredor etc

INFORMACIO DE L'ESTRANGER

HA QUEDAT SOLUCIONADA LA CRISI BULGARA

demnem avui els que han volgut separar Espanya de la República, incorporant-la novament a l'esperit de la monarquia.

La base de la República

Recordem aquella famosa invocació dels que deien que convenia examinar les bases de la República. Però cal preguntar què significa aquesta frase enganyosa. Examinar materialment la República, volia dir disminuir la espiritualitat. Si es volia obrir la porta a l'adveniment dels enemics mortals de la República, perquè sota de l'aparença de reconeixement i adhesió a les desvirtutacions, això no era engrandir, sinó empetir. Les masses anomenades republicanes podien aparèixer majors, però l'ideal, el contingut, s'esfumava i desapareixia. Tal volta es diria que la voluntat nacional, manifestada el 19 de novembre del 1933, va donar la victòria a les dretes. Però jo contestaria: precisament aquells dies va oferir-se una prova de veritable republicanisme a un partit de tradició republicana, els radicals, si el nom de republicanisme històric no ha de voler significar un republicanisme que ja ha passat a la història. La prova a què em refereixo era la d'escollir entre monarquitzants i republicans, entre unió a les candidatures republicanes en la votació definitiva, o decidir la victòria de les candidatures monarquitzants. Era l'hora d'oblidar rancúnies, de refondre les forces unitàries d'acció, de posar els cors a l'uníon, i què varen fer aquells homes? Aquells homes decidiren la situació actual d'Espanya, i de fet, separaren Espanya de la República.

La potencialitat republicana de Catalunya

Doncs, bé, republicans i catalans. Nosaltres no hem d'incórrer mai en aquesta culpa. Hem de desbordar sobre tota Espanya aquesta potencialitat republicana que roman intacta a Catalunya. (Ovació.)

Si per bona meua, immensament, paria en públic una veu catalana d'esquerra, després de tan llarg temps de silenci, convé fer l'afirmació capital que Catalunya és la meitat de sempre. I que un episodi polític no pot alterar la integritat de les nostres conviccions. Aquest temps haurà estat una interrupció, però no un final. Si us deia que la potència republicana roman intacta a Catalunya, també roman intacta la seva voluntat i la seva força. De cara a l'esdevenidor, recabem una vegada més la reconeixença de la nostra personalitat i estem segurs que el veritable sentit de pacificació imposarà aquest restabliment com un principi de justícia.

(Gran ovació, amb visques a Catalunya i a l'Església.)

La capitalitat catalana

He dit moltes vegades que la vitalitat de Catalunya es manifesta visiblement perquè ha sabut crear una gran ciutat. I el deure primordial de les grans ciutats consisteix en el fet que s'apliquen aquests principis: el deure de capacitar-se i el deure de defensar-se. I quan més gran és el territori, més qualitat irradia, més intens és també la seva qualitat. Doncs, bé; Catalunya, Barcelona en la seva forma més alta, té un deure de capitalitat: el deure de capacitar-se a ésser un dels forts nuclis entorn dels quals torni a formar-se la República. I està clar que quan parlo de gran ciutat no vull dir sols Barcelona, sinó la força irradiada d'un nucli d'alta cultura i d'alta civilització per tots els indrets de Catalunya: una ànima col·lectiva selecta, difosa i permanent en tota la terra catalana, donant-li personalitat i iniciativa i genuïna. Quan tant es parla del problema de la nostra Universitat, penso que els nostres adversaris no s'han plantejat encara ben íntimament el valor d'una Universitat entesa no com un organisme, no com un engranatge funcional, sinó com l'expressió dinàmica i viva d'aquesta ciutadania latent i dispersa. La Universitat ha d'ésser la confluència de la cultura amb la civilització, perquè és l'encarregada de resoldre les formes superiors de la instrucció en les formes definitives de l'educació, que són les fonts de la ciutadania. La Universitat és l'Estat Major d'una cultura.

No qui vol, sinó qui pot

L'Estatut de Catalunya no era la

concessió d'un dret. Era el reconeixement d'un fet. No té autonomia qui la vol tenir, sinó qui la pot tenir, perquè de fet ja la té en la vida de la nacionalitat. I aquesta autonomia no és un lligam que es desferma; és un vincle que uneix. L'autonomia és la forma superior de les unions. Hi ha esperits tan pobres, que imaginin la unió dels territoris com un enllaçament de germans sinistres, junts pel cos com un producte monstruós. No, no es tracta de fatalitats antinaturalistes, sinó d'encaixades fraternes. Nosaltres volem que Catalunya infongui en el cos de tot Espanya les seves pròpies vitalitats i les rebí també de tot Espanya.

El front únic de les es-

querres

Els nostres adversaris de dreta parlen de front antirrepublicà. En nom d'aquesta expressió negativa volen donar la batalla a les esquerres de tot el món. Serien tan sàlids les esquerres que no formessin també el front únic contra aquesta reacció? I està clar que quan parlo d'esquerres vull referir-me també tant als obrers de Catalunya, com als obrers de tot Espanya. Gil i la vista entorn nostre i contemplen aquesta Europa inquieta i torturada per l'espectre de la guerra que novament truca a les portes de les nacions. Aquest és el fruit de la destrucció dels partits obreristes a tants països on tenien una execució benemèrita. Més que mai s'oposen avui la idolatria de l'Estat i el sentit d'unió internacional, que és deu en primer lloc als partits proletaris. Però avui la qüestió està judicial. ¿Què és preferible? ¿L'anarquia política no pot alterar la integritat de les nostres conviccions, que s'esforça precisament per fer desaparèixer les classes i crear una humanitat millor, o la guerra entre els pobles, que destrueix les civilitzacions i deshonra la humanitat? ¿Molt bé, molt bé! Cris de «Baix la guerra».

El més gran patriotisme

Altres vegades he dit que el més gran dels patriotismes consisteix a fer la pàtria digna. Joestic segur que vosaltres superareu totes les proves i demostrareu una vegada més la nostra diferència quant als nostres adversaris. Així, doncs, posada la vista en aquest esdevenidor de desgües, purificats pel dolor d'aquests mesos de lluita, penseu que nosaltres hem d'obrir les portes de la presó als germans captius, les portes de la personalitat a Catalunya, les portes de la República a Espanya.

Les esquerres espanyoles varen caure del Poder perquè, segons va dir-se, així convenia a la pacificació dels esperits. La pacificació dels esperits! Ja la veieu! Tot Espanya s'ha estremit en una veritable guerra civil. Quan arriba l'hora que el poble jutgi entre els nostres enemics i els nostres, penseu tots que el poble jutjarà també el mateix, perquè altra vegada posarà prova la seva capacitat de governar-se dignament. Jo sento en el poble de Catalunya una voluntat de victòria i tinc l'optimisme de creure que aquesta voluntat encomanada portarà el seu fruit per tot Espanya. Sols us demano, per a quan arribi aquesta victòria, una gran consciència de la nostra responsabilitat. Una gran fortalesa per la regeneració d'aquest moment històric. Una gran disciplina per aconseguir el compliment.

Però si una vegada més sense conteste amb la represàlia desmesurada i cruel, amb l'insult i la difamació, amb l'extorsió i la traïció, amb les males malvestats, ah, aleshores republicans de Catalunya, deixo a la consciència de tots el pensar que podrà fer-se encara, amb dignitat i energia, per a aconseguir la salut i la regeneració de tot Espanya. (Llarg ovació, que es reproduïx en retirar-se l'orador i la presidència.)

La multitud sortí ordenadament del local, cantant «Els Segadors».

UN TELEGRAMA D'ALOMAR A LLUIS COMPANYS

Després de la seva conferència, Alomar envia a la Presó de Madrid el següent telegrama:

«Lluís Companys, Presó Madrid: Sortint de la meua conferència, vicio a vos i companys fortíssima abraçada».

Gabriel Alomar.

A aquest telegrama contesta ahir el senyor Companys i li consellers de Barcelona, car anà amb l'expressió de Madrid fins a St. Vicenç, acompanyar el ministre de Governació senyor Manuel Portela, que marxà cap a Madrid.

ATROPELLAMENT

Dimenge al carrer Trafalgar un automòbil embestí un tricicle de repartiment comercial del qual anaven Francesc Marqués, de 34 anys, i Ramon González, de 28. Ambdós resultaren amb ferides i contusions de pronòstic reservat. L'automòbil causant de la desgràcia es feu sepolc ràpidament.

JUGADORS DETINGUTS

A Vallcarca foren detinguts en un bar 16 individus que estaven jugant als prohibits. Als jugadors i a l'amo del bar els serà imposada una multa.

UNA DETENCIÓ I ESCORCOLLS

El grup de persecució d'atracadors va detenir a la matinada d'ahir un individu al qual es considerava perillós. A conseqüència d'aquesta detenció s'han practicat alguns escorcolls domiciliars.

UNA ALTRA DETENCIÓ

Fou detinguda Maria de la Pau Herrero, coneguda pel nom de «Reina de Barri Xinès» que estava reclutada pel jutjat municipal.

LA Llista del nou Govern

Sofia, 22. — Poc abans del migdia del diumenge sortí del palau reial el senyor Tocheff, que facilità als periodistes la llista del nou Govern, el qual ha quedat constituït com segueix:

President del Consell sense cartera: André Tocheff.

Afers Estrangers: Kusseivanoff.

Interior: General Atanasoff.

Guerra: General Tzanoff.

Instrucció Pública: General Radoff.

Hিসenda: Piasoff.

Justícia: Karagiozoff.

Economia Nacional: Mouschanoff (Rlocho).

Comunicacions: Kojuraff.

Treballs Públics: Yotoff.

El cap del Govern, senyor Tocheff, ha declarat que el nou Gabinet està decidit a prosseguir la política interior i exterior de l'anterior Govern, inspirant-se en els principis del 19 de maig.

EL POBLE I ELS MILITARS

Sofia, 22. — Poc després d'ésser coneguda la solució de la crisi, penetrà al pati del palau reial un destacament d'alumnes de l'Escola Militar i ovacionaren calorosament el rei Boris. Mentrestant s'agrupava a l'exterior del palau una gran massa de públic que consentia en forma diversa la manifestació dels militars.

ORDRES D'ALLIBERACIÓ DE POLÍTICS EMPRESONATS O INTER-NATS.

Sofia, 22. — El nou Govern ha ordenat l'alliberació immediata dels ex-presidents del Consell senyors Georgieff i Tzanoff, que, des del divendres, estaven internats en un illot.

També han estat posats en llibertat els altres polítics que foren internats el dia 18.

Com es recorda, l'internament d'aquestes personalitats provocà la dimissió dels dos ministres que duïeren el Govern a la crisi total.

UN MISSATGE DEL REI BORIS.

Sofia, 22. — El rei Boris ha adreçat un missatge al poble búlgar anunciant-li que serà elaborada pròximament una nova Constitució que substituirà la situació política i econòmica i, a ésser possible, que el Govern abordarà els importants problemes econòmics i de política internacional, actualment plantejats a Bulgària.

DE L'ESCORCADOR CLANDESTÍ DE ST. COLOMA

El propietari de l'escorcorador clandestí descobert fa uns dies a St. Coloma de Gramanet, Antoni Garcia de Borbó, que estava, com ja diguérem, a la presó de Badalona, fou posat, ahir, a disposició del jutjat número 6.

SUICIDI

Pere Cubells, de 70 anys, domiciliat al carrer de la Solidaritat, es va penjar d'una viga del sostre i morí. Hom ignora quines causes causen que Cubells prengués una tan radical determinació.

EL CAP DE POLICIA A ST. VICENÇ

El senyor Francesc Alvarez Santullana, cap interí de la policia, passà ahir d'ahir bona part del matí a la Presó de Madrid fins a St. Vicenç, acompanyar el ministre de Governació senyor Manuel Portela, que marxà cap a Madrid.

ATROPELLAMENT

Dimenge al carrer Trafalgar un automòbil embestí un tricicle de repartiment comercial del qual anaven Francesc Marqués, de 34 anys, i Ramon González, de 28. Ambdós resultaren amb ferides i contusions de pronòstic reservat. L'automòbil causant de la desgràcia es feu sepolc ràpidament.

JUGADORS DETINGUTS

A Vallcarca foren detinguts en un bar 16 individus que estaven jugant als prohibits. Als jugadors i a l'amo del bar els serà imposada una multa.

UNA DETENCIÓ I ESCORCOLLS

El grup de persecució d'atracadors va detenir a la matinada d'ahir un individu al qual es considerava perillós. A conseqüència d'aquesta detenció s'han practicat alguns escorcolls domiciliars.

UNA ALTRA DETENCIÓ

Fou detinguda Maria de la Pau Herrero, coneguda pel nom de «Reina de Barri Xinès» que estava reclutada pel jutjat municipal.

JUGADORS DETINGUTS

A Vallcarca foren detinguts en un bar 16 individus que estaven jugant als prohibits. Als jugadors i a l'amo del bar els serà imposada una multa.

UNA DETENCIÓ I ESCORCOLLS

El grup de persecució d'atracadors va detenir a la matinada d'ahir un individu al qual es considerava perillós. A conseqüència d'aquesta detenció s'han practicat alguns escorcolls domiciliars.

UNA ALTRA DETENCIÓ

Fou detinguda Maria de la Pau Herrero, coneguda pel nom de «Reina de Barri Xinès» que estava reclutada pel jutjat municipal.

JUGADORS DETINGUTS

A Vallcarca foren detinguts en un bar 16 individus que estaven jugant als prohibits. Als jugadors i a l'amo del bar els serà imposada una multa.

UNA DETENCIÓ I ESCORCOLLS

El grup de persecució d'atracadors va detenir a la matinada d'ahir un individu al qual es considerava perillós. A conseqüència d'aquesta detenció s'han practicat alguns escorcolls domiciliars.

UNA ALTRA DETENCIÓ

Fou detinguda Maria de la Pau Herrero, coneguda pel nom de «Reina de Barri Xinès» que estava reclutada pel jutjat municipal.

JUGADORS DETINGUTS

A Vallcarca foren detinguts en un bar 16 individus que estaven jugant als prohibits. Als jugadors i a l'amo del bar els serà imposada una multa.

UNA DETENCIÓ I ESCORCOLLS

El grup de persecució d'atracadors va detenir a la matinada d'ahir un individu al qual es considerava perillós. A conseqüència d'aquesta detenció s'han practicat alguns escorcolls domiciliars.

UNA ALTRA DETENCIÓ

Fou detinguda Maria de la Pau Herrero, coneguda pel nom de «Reina de Barri Xinès» que estava reclutada pel jutjat municipal.

JUGADORS DETINGUTS

A Vallcarca foren detinguts en un bar 16 individus que estaven jugant als prohibits. Als jugadors i a l'amo del bar els serà imposada una multa.

UNA DETENCIÓ I ESCORCOLLS

El grup de persecució d'atracadors va detenir a la matinada d'ahir un individu al qual es considerava perillós. A conseqüència d'aquesta detenció s'han practicat alguns escorcolls domiciliars.

UNA ALTRA DETENCIÓ

Fou detinguda Maria de la Pau Herrero, coneguda pel nom de «Reina de Barri Xinès» que estava reclutada pel jutjat municipal.

JUGADORS DETINGUTS

A Vallcarca foren detinguts en un bar 16 individus que estaven jugant als prohibits. Als jugadors i a l'amo del bar els serà imposada una multa.

SEMBLA, PERO, QUE LA SITUACIÓ NO ES GAIRE CLARA

Sofia, 22. — Els presidents de les organitzacions d'oficials i sots-oficials de la reserva han visitat el cap del nou Govern per a declarar-li que aquest podia comptar amb l'ajut d'aquelles organitzacions.

La situació sembla, no obstant, delicada. Així ho demostra el fet que les tropes ocupen el Palau de Comunicacions i altres edificis públics, mentre que el propi palau residencial està acordonat per alguns centenars de gendarmes.

LES CARACTERÍSTIQUES DEL NOU GOVERN.

Sofia, 22. — Als cercles polítics es considera que el Govern format per Tocheff té tota la confiança del rei, havent estat constituït a l'objecte de restaurar totes les prerrogatives reials, que havien estat retallades pels dos últims Guberns.

El fet que en el nou Govern no figurin més que tres militars s'interpreta com a demostració que l'exercit ha perdut influència en la política del país. El propi general Zankoff, ministre de la Guerra, s'ha manifestat contrari a la intervenció dels militars en la política.

Es creu que no hi haurà canvis de política a l'exterior. El cap del Govern, Tocheff, ha declarat que no està disposat a consentir el renouement de la influència mediterrània i té la ferma decisió de mantenir les millors relacions amb Iugoslàvia.

ELS PARTIDARIS DE ZANKOFF I GEORGIEFF.

Sofia, 22. — Els simpatitzants dels ex-caps del Govern, Zankoff i Georgieff, que foren deportats a un illot del Mar Negre, i que han estat alliberats avui, preparen grans manifestacions d'adhesió a aquells per totes les estacions del tràjecte, que seguiran per ferrocarril, fins a Sofia.

Els senyors Zankoff i Georgieff faran el viatge aquesta nit, i arribaran a Sofia demà al matí.

EL NOU GOVERN HA CELEBRAT EL PRIMER CONSELL.

Sofia, 22. — El Ministeri Tocheff ha celebrat avui el seu primer Consell.

El cap del Govern, Tocheff, encarregà al senyor Ansel Karagiozoff, ministre de Justícia, la redacció de la reforma constitucional que s'intenta portar a efecte, s'ometent la més avançada possible a l'aprovació del Gabinet.

La solució de la crisi ha estat acollida amb gran satisfacció, al·ludint-se el perill de desordres als Balcanes.

EL CINQUÈ CONGRÉS DE PUBLICITAT

Salònica, 22. — Els condemnats a mort pel Consell de Guerra de Caceres són: el general Kamenos, els coronels Bakirdjis, Vlahitopolos i Vendiris, el tinent coronel Rongopuros, el capità de Cavalleria i Papastamatiadis i tres paisans.

Els deu condemnats ho són en rebella per trobar-se refugiats a Bulgària.

EL CINQUÈ CONGRÉS DE PUBLICITAT

Dimenge, a les nou del matí, tingué lloc a la Cambra de Comerç i Navegació l'acte inaugural de les exposicions del Llibre Nacional de Publicitat que comprèn trenta-cinc volums i diversos opuscles, i totes les revistes aparegudes fins ara a la nostra terra respecte de la tècnica comercial moderna i de publicitat especialment, i la de l'impremta publicitària modern que conté elements i peces publicatíries interessantíssimes.

A dos quarts de deu, al Saló Consular de l'Esmentada Corporació fou inaugurada la primera exposició de Comerç i la plaça d'argent que hom acordà de donar-li en commemoració de la data del 1915 en què la Cambra establí l'ensenyança de publicitat.

En delegació dels congressistes féu l'argument de la plaça el vicepresident del Publi-Club, senyor Jaume Maria Busutill, qui recordà les gestes de la Cambra com a continuadora de la tasca de la Junta de Comerç.

Li contestà, agraïnt el present, el senyor Ezequiel de la Cor, president de la Corporació, el qual digué que avui tot està materialitzat, i és més d'agrair el record d'una cosa de fa tants anys.

Els delegats italians i francesos, senyors Monigiano i Lajeneu, pronunciarren parlaments enaltint l'activitat de la Cambra, i finalment, el senyor Bonaventura, president de la Cambra, digué que en vista de la malaltia del senyor Amengual, que els impediria de felicitar-lo en aquell acte, fela vots pel seu ràpid restabliment, i pregar pel president de la Cambra que li expressés quan gran era l'afecte que sentien envers ell tots els congressistes.

La plaça diu: «Homenatge del cinquè Congrés Internacional de Publicitat que en 1915 instaurà a Espanya la primera ensenyança de la publicitat».

Entre els congressistes fou repartit un opuscle que explica la història de la Cambra de Comerç.

Després, a un quart d'onze, fou inaugurada l'Associació de Cartellistes l'exposició d'originals de cartells.

El president de l'entitat senyor Fabregat, pronuncià un breu discurs, manifestant que els expositors no praven més que a perfeccionar-se i crear el cartell de traços nacionals.

Els delegats i congressistes prepararen al senyor Borj que regregrés el senyor Fabregat i a l'Associació tot felicitant-los pels originals exposats.

A les onze, invitats per la Cambra de Comerç, marxaren els congressistes cap a Montserrat, on foren obsequiats amb un banquet.

Anit, els congressistes estiguieren a la Radió Associació de Catalunya, on parlaren alguns d'ells davant el micròfon, i foren obsequiats a contigüat amb un vi d'honor. Després estiguieren en un teatre invitats per l'Associació d'Empresaris.

ELS ACTES D'AHIR

A les nou del matí, a Llotja, es reuniren els congressistes en sessions de treball, repartint-se algunes seccions al Foment del Treball Nacional i a l'Institut d'Economia Americana.

Les discussions foren laborioses i fins avui no seran conegudes les conclusions, les quals hauran d'ésser ratificades en sessió plenària.

A la tarda, els congressistes es traslladaren a Sitges, celebrant diversos actes i una recepció a l'Ajuntament.

Al vespre tingué lloc una festa a Casa Llibre.

Els grans vols

Finat i de Forges són víctimes d'un accident greu

París, 22. — Un telegrama de Dar-es-Salaam comunica que els avions francesos Maurice Finat i Paul de Forges, que sortiren el divendres passat, dia 19 de Tananarive (Madagascar) en vol vers França, per a intentar batre el rècord de velocitat sobre dit recorregut, han resultat víctimes d'un terrible accident.

Els avions feren escala a Mosh i repregueren el vol en direcció a Juba i Khartum. El monopla es trobava en un violent remolí que, finalment, el lançà violentament a terra.

Uns indígenes acudiren immediatament al lloc de l'accident i extraguieren de les restes de l'aparell els informats avions. Maurice Finat havia mort a l'acte i el segon pilot, Paul de Forges, sofria gravíssimes ferides.

Maurice Finat, un dels millors avions de França i del món, comptava en l'actualitat 41 anys d'edat i era natural de Bordeus.

Finat entrà a l'aviació el 1915 i era titular de nombrosos condecoracions. El 1917 ja havia realitzat més de 5.000 hores de vol.

Finat havia establert nombrosos rècords mundials de distància, durada i velocitat. Era fundador de la Lliga de Pilots Aviadors.

La mort de Finat ha produït veritable consternació en els cercles aeronàutics.

DES PRES DE LA REVOLUCIÓ GREGA

Deu processats en rebella són condemnats a mort — Entre ells hi ha el general Kamenos

Salònica, 22. — Els condemnats a mort pel Consell de Guerra de Caceres són: el general Kamenos, els coronels Bakirdjis, Vlahitopolos i Vendiris, el tinent coronel Rongopuros, el capità de Cavalleria i Papastamatiadis i tres paisans.

Els deu condemnats ho són en rebella per trobar-se refugiats a Bulgària.

EL CINQUÈ CONGRÉS DE PUBLICITAT

Salònica, 22. — Els condemnats a mort pel Consell de Guerra de Caceres són: el general Kamenos, els coronels Bakirdjis, Vlahitopolos i Vendiris, el tinent coronel Rongopuros, el capità de Cavalleria i Papastamatiadis i tres paisans.

Els deu condemnats ho són en rebella per trobar-se refugiats a Bulgària.

EL CINQUÈ CONGRÉS DE PUBLICITAT

Salònica, 22. — Els condemnats a mort pel Consell de Guerra de Caceres són: el general Kamenos, els coronels Bakirdjis, Vlahitopolos i Vendiris, el tinent coronel Rongopuros, el capità de Cavalleria i Papastamatiadis i tres paisans.

EL CINQUÈ CONGRÉS DE PUBLICITAT

Salònica, 22. — Els condemnats a mort pel Consell de Guerra de Caceres són: el general Kamenos, els coronels Bakirdjis, Vlahitopolos i Vendiris, el tinent coronel Rongopuros, el capità de Cavalleria i Papastamatiadis i tres paisans.

EL CINQUÈ CONGRÉS DE PUBLICITAT

Salònica, 22. — Els condemnats a mort pel Consell de Guerra de Caceres són: el general Kamenos, els coronels Bakirdjis, Vlahitopolos i Vendiris, el tinent coronel Rongopuros, el capità de Cavalleria i Papastamatiadis i tres paisans.

EL CINQUÈ CONGRÉS DE PUBLICITAT

Salònica, 22. — Els condemnats a mort pel Consell de Guerra de Caceres són: el general Kamenos, els coronels Bakirdjis, Vlahitopolos i Vendiris, el tinent coronel Rongopuros, el capità de Cavalleria i Papastamatiadis i tres paisans.

EL CINQUÈ CONGRÉS DE PUBLICITAT

Salònica, 22. — Els condemnats a mort pel Consell de Guerra de Caceres són: el general Kamenos, els coronels Bakirdjis, Vlahitopolos i Vendiris, el tinent coronel Rongopuros, el capità de Cavalleria i Papastamatiadis i tres paisans.

EL CINQUÈ CONGRÉS DE PUBLICITAT

Salònica, 22. — Els condemnats a mort pel Consell de Guerra de Caceres són: el general Kamenos, els coronels Bakirdjis, Vlahitopolos i Vendiris, el tinent coronel Rongopuros, el capità de Cavalleria i Papastamatiadis i tres paisans.

EL CINQUÈ CONGRÉS DE PUBLICITAT

Salònica, 22. — Els condemnats a mort pel Consell de Guerra de Caceres són: el general Kamenos, els coronels Bakirdjis, Vlahitopolos i Vendiris, el tinent coronel Rongopuros, el capità de Cavalleria i Papastamatiadis i tres paisans.

EL CINQUÈ CONGRÉS DE PUBLICITAT

Salònica, 22. — Els condemnats a mort pel Consell de Guerra de Caceres són: el general Kamenos, els coronels Bakirdjis, Vlahitopolos i Vendiris, el tinent coronel Rongopuros, el capità de Cavalleria i Papastamatiadis i tres paisans.

EL CINQUÈ CONGRÉS DE PUBLICITAT

Salònica, 22. — Els condemnats a mort pel Consell de Guerra de Caceres són: el general Kamenos, els coronels Bakirdjis, Vlahitopolos i Vendiris, el tinent coronel Rongopuros, el capità de Cavalleria i Papastamatiadis i tres paisans

Propaganda republicana

El senyor Sánchez Roman pronuncia un interessant discurs a Santander --- A Melilla parlà el senyor Martínez Barrio

MITING DEL PARTIDO NACIONAL REPUBLICANO A SANTANDER

Santander, 22. — Al Teatre Peralta se celebrà un acte de propaganda del Partit Nacional Republicà. A més d'abans d'intervenir el senyor Sánchez Roman, parlaren els ex-diputats de les Constituents senyors Ruiz Villà i Pineda en pro de la unió d'esquerra, amb l'únic programa d'acció general.

A continuació feu ús de la paraula el senyor Sánchez Roman, que fou acollit amb una gran ovació. Diu fou recollir aquestes ovacions, no per fer propaganda, sinó per a la República. Vaig a dir, simpatitzo amb la doctrina del nostre partit i fixar la seva posició en el moment actual. En la política es parla d'opportunisme, però aquest és un terme que s'ha de definir malament. L'opportunisme no ha de consistir a sacrificar l'esdevenidor per aconseguir un objectiu immediat, sinó en emmotllar-se a les realitats. El present ha d'ésser conseqüència de cara a l'esdevenidor, perquè aquest és el patrimoni i camí de la República. A l'últim d'abans de la República, hi havia moltes coses, com, per exemple, el matrimoni de la Ceda amb els radicals. Els radicals han abdicat d'aquest camí i no han de reconèixer altra raó oportuna que la de preparar el demà de la República.

No se com es pot parlar de política nacional del règim, si tots els seus elements polítics estan en posició francament antirepublicana. No comparem, tampoc, l'actual conflicte entre el Govern i el Parlament, amb el conflicte antirepublicà d'aquell, entre el Govern i el Parlament. El conflicte entre el Govern i el Parlament és un conflicte de poder, però el conflicte antirepublicà és un conflicte de principis. La República no pot existir sense el respecte a la dignitat humana, sense la defensa de la llibertat, sense la defensa de la democràcia. La República no pot existir sense la defensa de la llibertat, sense la defensa de la democràcia. La República no pot existir sense la defensa de la llibertat, sense la defensa de la democràcia.

MARTÍNEZ BARRIO, A MELILLA

Melilla, 22. — S'ha celebrat l'acte de propaganda organitzat per Unió Republicana al cinema Perelló.

Després d'unes paraules dels senyors Labandera, Giner de los Rios i Torre Campaña, que es referien a la labor que venen realitzant els partits que ells representen, s'aixecà a parlar l'ex-president del Consell, senyor Martínez Barrio.

Digué que la unió dels republicans està segellada per persones de garantia per a impedir que es compleixin els propòsits de la Ceda, que volia apoderar-se del Poder.

Atacà després al senyor Gil Robles, del qual diu que pretén primer ajudar a l'Exercit al senyor Lerroux, després entrar al Govern i finalment el que volia era treure'ls.

Afegí el senyor Martínez Barrio que passà el que passà i succeïx el que succeïx, els republicans seguiran units per tal d'aconseguir el poder de la República i governar-la per a tots els espanyols.

També digué que la Constitució no es compleix sinó que ha quedat reduïda a un bell peïsc. Abans als republicans els faltava la seva condició política per no haver actuat amb rapidesa. Doncs jo dono la seguretat—afegí—que el dia que no tinguem pressa i aconseguim el Poder, la nostra política no fallarà com fallà en aquella ocasió.

L'acte acabà amb el major entusiasme i sense incidents.

Acabat el miting el senyor Martínez Barrio fou seguit amb un banquet a la Copia Sanfeliu al qual comparegueren uns 200 començats.

Als postres li fou ofert l'apat pel president del Comitè Local d'Esquerra.

Un regidor de València mor a causa d'un accident d'auto

València, 22. — Un automobil·ludat pel seu propietari, senyor Rafael Perea Barbera i en el qual viatjava el regidor republicà autonòmic de l'Ajuntament de València, senyor Joan Sanfeliu, la seva filla Annetta Llopis Marimón i el senyor Salvador Torres Salazar, en prendre una corba a la carretera del Parelló, anà a topar contra un arbre i volcà el cotxe damunt la cuneta.

Resultà mort el regidor senyor Llopis. Els altres ocupants del vehicle sofriren ferides de caràcter greu. Els ferits foren portats a l'Hospital de Sucesos on foren assistits. La seva filla Annetta Llopis té una ferida en el llavi superior amb pèrdua de totes les dents i contusions en totes les parts del cos.

El cadàver del senyor Llopis fou portat a València i a l'estada tardà tingué l'enterrament.

L'alcaldessa senyor Gisbert, jarec del senyor Llopis, i els diputats senyors Puig i Martínez Salas, es feren càrrec dels ferits i del cadàver als quals traslladaren a València.

En el balcó de l'Ajuntament onegen a mà assials les banderes nacional i regional.

Gestions dels socialistes de Sevilla

Sevilla, 22. — L'ex-diputat socialista senyor Moreno Mateo i el representant de la U. G. T., han visitat aquest matí el governador per a aconseguir el màxim: la repudiació del Tractat de Versalles. Però això no al·leia l'estat de l'òrbita i les seves famílies. I és difícil creure que els seus acords per les esquadres, en les últimes eleccions celebrades, s'hagin convertit de cop i volta, en sostenedors de l'ordre feixista.

La nota del Govern alemany

Madrid, 22. — En el Ministeri d'Estat han facilitat la següent nota relacionada amb el text de la nota lliurada pel Govern alemany com a protesta per l'acord de l'Assemblea de Ginebra.

El Govern alemany nega als Germans que en el Consell de la Societat de Nacions varen prendre la decisió del 17 d'aquest mes, el dret a erigir-se en jutges d'Alemanya. El Govern alemany considera la resolució del Consell de la Societat de Nacions com a nul·la i sense efecte. Una nova discriminació d'Alemanya, i per aquesta raó la rebuïa terminantment i es reserva el dret de publicar dintre de poc el seu criteri sobre els detalls esmentats a dita resolució.

El senyor Portela celebrà una extensa conferència amb el senyor Lerroux

Però ni l'un ni l'altre no feien cap manifestació d'interès

Madrid, 22. — A les 5.30 de la tarda arribà a la Presidència el cap del Govern, el qual, en veure els periodistes que l'esperaven, digué: —No puc comunicar-vos res des d'aquest migdia, perquè no he sortit del meu domicili, on he estat treballant fins al moment de venir al despatx oficial. Ni tan sols he donat l'acostumat passeig per la carretera de la Cornisa.

Prop de les sis arribà a la Presidència el ministre de la Governació, senyor Portela Valladares, el qual manifestà als periodistes que havia estat citat pel senyor Lerroux per a celebrar una conferència.

L'entrevista entre els senyors Lerroux i Portela Valladares durà una hora. A la sortida, digué el ministre de la Governació que havia visitat el cap del Govern per a donar-li compte del resultat del seu viatge a Barcelona i d'altres assumptes del seu departament.

Afegí el senyor Portela Valladares que venia molt satisfet de la seva excursió a Barcelona i de l'ambient que hi havia a aquella ciutat.

Un periodista li preguntà si havia parlat amb el cap del Govern sobre la festivitat del primer de maig, i el senyor Portela Valladares contestà que no havien tractat d'aquest assumpte ni de cap altre concret.

Gil Robles conferència amb el president de la Cambra

Però tampoc no se'n treuen en clar

Madrid, 22. — Minuts després de les sis de la tarda, el cap de la Ceda va visitar el Sr. Alba, al seu despatx de la Cambra. L'entrevista ha durat prop d'una hora.

En sortir, els senyors Gil Robles ha estat abordat pels informadors. Aquesta visita —ha dit el cap de la Ceda— no ha tingut cap importància. He vingut a consultar una llibreta a la biblioteca, i m'ha semblat que tenia l'obligació de visitar el senyor Alba, per tal de saludar-lo. Així, doncs, la visita ha estat de pura gentilesa i no res més, senyors.

Els periodistes han insistit, però no n'han pogut treure res més, ja que el senyor Gil Robles s'ha negat a donar una referència més explícita de la conversa amb el President de la Cambra.

El senyor Alba tampoc no ha estat més explícit en les seves manifestacions, el qual ha repetit que el senyor Gil Robles havia anat al Congrés, per tal de prendre unes notes a la biblioteca, i que havia entrat a saludar-lo. Hem parlat de tot el diví i l'humà, i ja comprendreu que els que han de parlar són els dos autors. Jo esdevindria indiscret si digués el que els periodistes han dit.

El senyor Alba ha anunciat que el dissabte, dia 27, oferirà un apat al cos diplomàtic, al qual apat assistirà el cap del Govern i el ministre d'Estat.

Els regidors republicans i socialistes de l'Ajuntament de Madrid, donen compte de llur gestió municipal

Madrid, 22. — Els regidors republicans i socialistes que foren elegits per a l'Ajuntament de Madrid el 1931, celebraren un acte al cinema Pardiñosa per tal de donar compte de la seva gestió al front de l'Ajuntament fins a l'actualitat. El senyor Lerroux fou deposat amb ocasió dels successos d'octubre del passat any.

Assistí una gran concurrència que omplí el local. En aparèixer els oradors a l'escenari, el públic els ovacionà i després d'unes divagacions visqueres.

Primerament feu ús de la paraula l'ex-alcald de Madrid, senyor Pere Rico, el qual manifestà que l'acte no era més que la comparecència davant el Tribunal popular dels que formaven aquell Ajuntament.

A continuació feu ús de la paraula el que fou tinent d'alcald de la districte del Congrés, senyor Eugeni Arauz, afiliat al partit federal. Digué que l'Ajuntament elegit el 1931 era la simbòlica representació del poble de Madrid.

Afegí que aquell Ajuntament fou constituït pel Govern i que, transcorreguts quatre anys de República, s'ha produït al poble espanyol una acció a favor de la conjunció republicano-socialista, amb el viú desitjant donar a la reconquesta de la República. Aquell Ajuntament fou fill d'un mandat revolucionari i els que foren elegits, fidels a aquell mandat, actuaren a l'Ajuntament. Negà que fos veritat el que s'afirma que en l'Ajuntament de Madrid es feu molta política poc administrativa. Si hi ha alguna cosa censurableu és la decepció dels regidors radicals. Aquell Ajuntament, malgrat de tots els seus bons desigs, no anà amb ells aquells regidors i amb una publicitat que no va permetre el desenvolupament al Municipi de les normes revolucionàries que el poble demanava no règim. No obstant això la conjunció republicano-socialista que dominà a l'Ajuntament de Madrid desenvolupà alhora el lema de la República per als republicans i no cedi el comandament als qui no eren veritablement republicans.

Al·ludí al senyor Azafia i el públic tribunà una ovació a l'ex-President del Consell de Ministres. Recordà el senyor Arauz que el senyor Azafia fou deguda la presentació a les Corts Constituents de la llei que concedí a l'Ajuntament de Madrid la subvenció de capitalitat, que ha permès avaluar les obres que a favor de Madrid es realitzaren.

S'ocupà de l'obra que realitzà aquell Ajuntament en matèria d'ensenyament i digué que arribà a duplicar el nombre d'escoles. Denuncià que l'actual Comissió Gestora ha modificat el pressupost municipal per a restablir el culte en un col·legi municipal i dotar d'un sou a un sacerdot, contra l'establert per la Constitució.

Acabà censurant l'obra de la Corporació del senyor Martínez de Velasco els pocs dies que estigué al front de la Corporació Municipal, i demanà, en nom dels que foren regidors republicans de Madrid, la celebració d'unes eleccions perquè el Municipi sigui governat pels qui elegí el poble.

Tot seguit parlà el senyor Manuel Muñoz, el qual exercí la Jefatura de Vias y Obras en l'anterior Ajuntament. Afirma que la minoria socialista de l'Ajuntament desenvolupà el

Pla d'actuació, manat pels seus electors, i mantingué el bloc que impedia el pas als qui no votaren la candidatura de coalició republicano-socialista. Digué que a la minoria que fou presidida per ell es devien les obres de sanejament, transports, etcètera, millores de gran importància per a Madrid totes elles. Acabà demanant la readmissió dels obrers acomiadats a conseqüència de la vaga d'octubre.

A continuació parlà el senyor Lluís Barrena, el qual exercí la presidència de la Comissió de Finances. Destacà l'honorabilitat de l'Ajuntament de Madrid i expressà la seva disconformitat amb el que el anomena epítom de les comissions gestores. Afirma que el Municipi madrileny fou l'únic organisme que en instaurar-se la República feu quelcom revolucionari.

Parlà a continuació el Sr. Eudard Ortega i Gasset, el qual condemnà la destrucció que es preté portar a cap de l'obra executada pels republicans i socialistes a l'Ajuntament de Madrid. Demanà a tots els regidors que fessin una obra fecunda a favor de la República. Solidaritat finca i front únic és el que podrà portar a cap aquella obra.

Finalment, parlà Pere Rico per tal de fer el balanç de l'acte. Recordà la iniciació de la campanya electoral que acabà amb el triomf de la República. El final de la tasca del Municipi elegit pel poble ha estat l'òbit de les lleis per part dels que l'han substituït.

Examinà els termes en què fou feta la constitució de l'Ajuntament republicano-socialista, i digué que aquell Ajuntament fou víctima de totes les campanyes intencionades. Quan ell ha estat durament combatut. Destacà com el defensà des de l'Ajuntament la necessitat de facilitar socorsos als obrers parats. Creu que això era necessari per tal d'evitar que els parats donessin lloc a al·ludis, que podrien ésser utilitzats pels elements dretistes per a combatre la República.

Assenyalà com els milions que es lluraren aleshores per aquells socorsos anaren a la Caixa d'Estalvis, sinó que es repartiren al comerç madrileny, al qual censura per no haver ajudat el més mínim els republicans, com s'ha demostrat en diversos actes.

També es referí al problema de l'ensenyament i digué que Madrid té 40.000 nens sense escola en arribar la República i el problema fou atès i en un termini molt breu quedà resolt.

No importa que els enemics polítics i els traidors a la República malparlin de nosaltres, perquè aquestes realitats nostres estan avalades pels fets i els fets són els que compten. Esperem que rebem ensenyament milers de nens que abans no tenien escola.

Acabà demanant que es vagi a unes eleccions municipals perquè les corporacions locals tornin a la normalitat.

Tots els oradors foren molt aplaudits. La reunió durà prop de tres hores.

S. E. ha tornat a Madrid

Madrid, 22. — Aquesta tarda arribà a Madrid, en automòbil, procedent del Príego, S. E. el President de la República.

LES COMARQUES

MANRESA

MITING PRO-SANEJAMENT DE LES AIGÜES DEL CARDONER I DEL LLOBREGAT

Organitzat per la Federació Esportiva de Pescadors es celebrà el diumenge un miting per a protestar de la impurificació de les aigües dels rius Cardener i Llobregat i exposar el problema que afecta tota la conca i privar l'exercici de l'esport de la pesca i constitueix un gran perill per a la nostra agricultura.

Bona estona abans de començar l'acte, el local de Gran Kursaal era ple de gom a gom de pescadors i agricultors de tots els pobles afectats, que omplien el gran patí d'aquesta sala i els passadissos.

A l'escenari, ultra la presidència i oradors, pregueren seient els representants de la majoria d'Ajuntaments interessats en que es resolgui aquest afer, molts dels quals eren representats pel mateix local. Per ésser tan nombrosa la representació dels sindicats Municipis calgué habilitar totes les butaques per tal de poder-los acomodar.

Va presidir el senyor Albert Cursi, el qual, després d'explicar l'abast de l'acte que s'anava a realitzar, cedi la paraula al secretari de la Federació, senyor Joan Sevayroja, el qual explicà als assistents els treballs que en el transcurs d'uns quants anys havia realitzat la Federació per a aconseguir que es posés un aturador a les empreses que exploten els jaciments potàssics i les obliguessin a construir un canal on abocar els residus dels seus pous, impedit d'aquesta manera la salinització de les aigües que avui comencem a patir.

Féu un elogi de Lluís Companys, per les facilitats i la bona voluntat demostrada per a la solució del problema.

El senyor Lluís Barral, president de la Federació, tenint en compte l'extensió del parlament del senyor Sevayroja, i que havien de parlar encara altres oradors, s'excusà de fer-ho per mitjà del senyor Cursi, el qual agrà la presència dels Ajuntaments, i es considerà molt satisfet de l'èxit de públic que havia assolit l'acte.

La senyora Angela Graupera, en un llarg discurs, feu veure el perill que s'atansa al persisteix l'actitud d'indiferència manifestada fins ara per part de les autoritats i del poble. Feu remarcar la importància que tindrà, ad-

huc, en l'economia domèstica, per l'encariment de les fruites i verdures produïda per l'escassetat d'aquestes produïdes en virtut de la salinització de les aigües que han d'emprar per al regadiu.

El doctor F. Martí Ibáñez explicà detalladament les matèries perjudicials per a la salut que contenen els residus potàssics i els estralls que produeixen en el cos humà, i molt especialment als infants, als quals els fa esdevenir còncils. Esperem que el poble que aixequi la seva veu en contra d'aquest abus i en defensa de la salut dels seus fills.

El senyor Albert Cursi, que resumí l'acte, en un discurs molt correcte, però val a dir que les empreses que sense escrúpols ni consciència es lluraven a malmetre les aigües que són patrimoni de tots els ciutadans, atenent tan sols els seus interessos particulars, sense tenir en compte que estan perjudicant el poble i el país, i el desenvolupament de l'agricultura.

A continuació es donà compte de les adhesions rebudes, entre les quals hi havia un telegrama del baron Marc Redondo i foren llegides les següents conclusions, que aprovà la concurrència per unanimitat:

Primera. — Adreçar un respectuós telegrama a l'excel·lentíssim senyor ministre de la Governació, demanant la seva intervenció per tal d'aconseguir el respecte màxim de les aigües públiques per part de les empreses industrials de tota mena, que les impurifiquen, i especialment de les empreses potàssiques que les salinitzen amb les deixes de llur indústria.

Segona. — Adreçar un respectuós telegrama a l'excel·lentíssim senyor ministre de Gràcia i Justícia, demanant que intervingui amb la seva autoritat perquè tant la Llei d'Aigües com les altres disposicions que protegeixen les aigües dels rius siguin complertes inexorablement, i apliqui les sancions que calgui a aquells que es carneixin aquest bé del poble.

Tercera. — Adreçar un respectuós telegrama a l'excel·lentíssim senyor ministre d'Obres Públiques, demanant que disposi la construcció immediata d'un canal collector que reculli les aigües salines que les empreses potàssiques llancen als rius Cardener i Llobregat, i d'uns pantans que regularitzin i enriqueixin els caudals d'aquells rius, aturant així el perill que amenaça els camps regats amb aigües salines i l'establiment de Barcelona i altres pobles, i donant feina, amb aquestes obres, a milers d'obres que sofreixen gana.

Quarta. — Visitar l'excel·lentíssim senyor governador general de Catalunya i l'alcald de Barcelona, per a demanar-los la seva intervenció directa prop del Govern, per tal de resoldre aquest problema tan greu.

Cinquena. — Interessar de tots els pobles afectats per l'esmentat problema la seva cooperació prop dels poders de Catalunya i del Govern central per a ajudar a resoldre'ls.

En acabar el miting, el públic, dempeus, dedicà una xarrodosa ovació als oradors.

VISITES A LA PRESO D'JOSEP ESTADILLA, A MADRID

Lleida, 22. — Amb motiu de les festes de Pasqua, foren visitades els presos polítics. L'Agrupació Femenina de Joventut Republicana, amb la seva presidenta, el senyor Ferrer i les senyores de la Junta Conxita Torres, Angela Camps, Vidua de Palacià i Antònia Iglesias, les quals acompanyaven l'alcald popular de Lleida, senyor Vives i Estover, feren ofrena als detinguts de la típica mona, dolços i tabac, fent partícipes de l'ofrena els detinguts per delictes comuns. No cal dir amb l'alegria que fou rebuda per tots aquests l'acte d'adhesió i simpatia.

— Ha sortit en automòbil cap a Madrid l'ex-ministre Josep Estadilla.

— El propietari de Belians Lluís Ferrer i Clotet, fou visitat al jutjat el parcer Jaume Armengol i Mas per voler conrear unes terres propietat d'aquell al·legant que el seu pare no venia fent des de feia 25 anys i com a hereu té dret a fer-ho.

REUS

El dia de la Festa del Llibre es llançà al mercat tres obres d'escriptors locals.

— Es troba a la nostra ciutat la senyora Adelaida Mustó d'Andreu, completament restablida de l'operació quirúrgica que li fou practicada a Barcelona.

L'Institut de Segon Ensenyament de la nostra ciutat està organitzant per als dies 27, 28 i 30 del mes, diversos actes commemoratius al tercer centenari de Llops de Vega. En el programa figura la col·locació d'una làpida al claustre de l'Institut, una vetllada literària i una vetllada teatral, durant la qual es recitaran poesies.

Davant de nombroses públic va tenir lloc a la Plaça de la República el concert de «Carmelites», en el qual prengueren part les següents col·les: «Grup Rossinyols», «Colla Els Vells», «Grup Amants del Cant» i «Joventuts Catòliques».

Totes executaren el seu comés amb encert i justesa, per la qual cosa foren molt aplaudides.

L'encontre Sant Cugat-Reus, finalitzà amb una excel·lent victòria de l'equip reusenc per tres gols a zero. Feren el Reusenc de Llops de Vega. En el programa figura la col·locació d'una làpida al claustre de l'Institut, una vetllada literària i una vetllada teatral, durant la qual es recitaran poesies.

Ens en felicitem.

— Llegim que el proper dia 29 es reprendrà el treball al «Vapor Valls». No cal dir de la manera que esperem que així tingui confirmació.

— La Brigada Municipal està procedint a l'arranjament del camí de Valls i voreres del Passeig Suñer.

— S'han curat ordres al Sindicat de Regants del Pantà de Riudenyencs en el sentit que proporcion l'aigua necessària pel nostre servei públic. Aquesta mesura ha estat presa per haver disminuït els caudals d'aigua produït pel Municipi.

— Els nostres agricultors resten preocupats davant dels baixos preus que es cotitzen els principals fruits de la nostra terra, com són els olis, garrofes i ametlles.

— La Cambra de Comerç s'ha adreçat al Govern per tal de protestar contra l'ajornament que ha sofert novament la discussió del Tractat amb l'Argentina i Uruguai.

— La Festa del Llibre d'enguany consistirà en l'obertura al carrer uns quants parades de llibres i res més. L'objectiu d'aquesta festa sembla que exigeixi alguna cosa més. Ara que el qui mana té altres assumptes que el preocupen més que la cultura. No estranyem res. D'ençà del mes d'octubre es repeteixen tan aquests casos que un s'hi ha d'anar acostumat.

— El proper dissabte, la companyia de Josep Santpere posarà en escena al Teatre Bartrina l'òpera-revista dels nostres excel·lents comedians Agustí Collado i Roldan Givernau i Roda el món... i torna al Born.

Aquesta representació ha desvetllat força interès en el nostre públic.

GIRONA

ELS MITINGS DE LA CEDA: A GRESSIO: ALTRES NOTES D'INFORMACIÓ

Girona, 22. — Deguda a l'escassa concurrència, la Ceda hagué de suspendre un miting que anava a celebrar a Sant Esteve de Bas. També cal remarcar que dies enrera en celebrà un a Sant Feliu de Pallarols i que tot plegat foren dotze els que anaren a presenciar-lo.

— Amb motiu d'una vella qüestió de rivalitats, i com ja la finida, Josep Masses i Camp, de 36 anys, va agredir per l'espallat a Joan Fanals i Carles de 34 anys, ambdós veïns de La Bisbal.

L'agressor donà al Fianals vuit punyalades al cap i a l'esquena. L'agredit passà a l'Hospital en gravíssim estat.

— Han estat assistits al Dispensari Municipal la nena Teodora Garcia i Sánchez, de cinc anys, d'una ferida contusa a la regió occipital esquerra, produïda en ésser atropellada per un auto. Casimira Guadalupe i Muntanya de 34 anys, d'una ferida a la regió occipital i guàrdia general, produït en caure a la via pública; i Salvador Joan i Ballester, de 23 anys, d'una ferida a la cuixa esquerra, produïda per un gos i considerada de pronòstic reservat.

— Al matí, prop de les dotze, a la Plaça del Marqués de Camps, varen topar els automòbils G. 3396 i G. 4825, de Salt i Borrosa, respectivament. A conseqüència de la topada resultaren tres senyores amp ferides a la cara i al braç, considerades de pronòstic reservat.

— Sembla que l'assumpte ha passat al jutjat.

— A La Bisbal ha estat detingut Josep Roca i Llovera, de 35 anys, per intent d'agressió amb una pedra i amenaces de mort a Joaquim Moricó i Carreres, de 22 anys. El motiu fou el passar aquest darrer per un camí en el qual es creia tenir-hi perfecte dret.

— Ha estat posat ha disposició del Tribunal Tutelar de Menors el jovent de quinze anys Vicenç Fortuny, de Blanes, el qual furtà quatre frens de vagons.

SANT CUGAT DEL VALLES

A la reunió celebrada el dia 18 de l'actual el Centre Republicà Federal de Sant Cugat del Valles prengué els següents acords en relació amb l'actual situació política local i general:

Primer. Desmentir rodonament els rumors circulats que el Centre facilitava associats seus per a la constitució de la Comissió Gestora local.

Segon. La majoria consistorial local destituïda, que pertany al Centre Republicà Federal, no prendrà possessió dels seus càrrecs si no és en la seva totalitat d'acord amb el que disposa la Llei Municipal aprovada pel Parlament de Catalunya.

Tercer. Seguir estrictament al peu de la lletra el compliment de la nota del Directori d'Esquerra Republicana de Catalunya respecte la constitució de les Gestores.

LA PAU ARMADA, A EUROPA

(Ve de la pàgina 12)

els, ni ha portat a t... les promeses que els portadors que portaven en els barris obrers de Berlín. Es cert, com diem abans, que en el camp de la política exterior ha aconseguit el màxim: la repudiació del Tractat de Versalles. Però això no al·leia l'estat de l'òrbita i les seves famílies. I és difícil creure que els seus acords per les esquadres, en les últimes eleccions celebrades, s'hagin convertit de cop i volta, en sostenedors de l'ordre feixista.

Observem amb atenció les declaracions que emanen de Wilhelmstrasse des d'ara fins al 10 de juny. Elles poden donar-nos la pau, més o menys, del que succeirà a Roma i també poden corroborar el que alguns observadors comencen a sospitar: que Hitler repetirà els seus atacs de paraula contra la U. R. S. S. i doni a entendre, amb més claredat i pot ésser que fins avui, que al cap i a la fi l'Alemanya ha d'ésser ajudada pels països que representen el sistema capitalista a Europa. Sobre aquest punt, el Reich sap que Anglaterra hi pensa molt. La incògnita actual ha d'acabar-se d'una manera o altra, i és evident, per molts factors, que els problemes econòmics-socials d'Europa, que una trajectòria de Hitler, francament anticomunista, que assumís el paper de defensor del capitalisme en general, trobaria en els medis oficials i financers dels països que avui s'uneixen en contra seu, una actitud més pre-disposada i conciliadora que l'actual.

JOSEP ESCUDER

JOSEP M. BARGÈS

METGE INTERNISTA

Corts Catalanes, 482, pral., segona Telèfon 33668

FOTOGRAVAT

EL PLANAS

Arc del Teatre, 21 i 23 - Telèfon 12412 - Barcelona

PROPIETARIS DE SOLARS

EDIFICI-LOSI Ara no pagareu permisos, i amb un 650 per 100 d'interès i amortització, tot comprés, podrà pagar el 80 per 100 del cost de les obres

BASART - Diagonal, 341, pral., primera

CALÇA de primera qualitat, a preus baratíssims

Hotel de Ventas - Pelai, 8

MOBLES antics i moderns - Sempre ocasions

Hotel de Ventas - Pelai, 8

RADIOS immillorables, al comptat i a terminis

Aparells, des de 100 pessetes

Hotel de Ventas - Pelai, 8

SUBHASTA diària, tot al millor dient, cada tarda

Hotel de Ventas

PELAI, 8 TELEFON 14370

La posició de Martínez de Velasco, segons un diari de

LA JORNADA ESPORTIVA DEL DIUMENGE

EL CAMPIONAT DE LLIGA

El triomf del Barcelona damunt el Madrid, permet a Betis mantenir-se líder, malgrat el seu empat amb el Sevilla

A Les Corts
Barcelona, 5
Madrid, 0

EQUIPS:

Barcelona. — Nogués, Zabala, Arana, Pedrol, Berckessy, Franco, Vantolrà, Rale, Escollà, Morera i Cabanes.
Madrid. — Zamora, Ciraco, Quincoces, Pere Regueiro, Bonet, León, Eugenio, Lluís Regueiro, Sanudo, Hilario i Emilin.

Àrbitre. — Iturralde.

BARCELONA-MADRID

Barcelona-Madrid! Heus ací el partit que absorbia tot l'interès de la jornada de diumenge; el partit que fins i tot podia assenyalar el Campió de Lliga d'enguany.

Debut a l'empat de punts existent entre el Madrid i el Betis, i en la qual igualtat de puntuació els sevillans avançaven els seus contraris pel seu gol, aquests havien de sortir vencedors de Les Corts, per tal que una possible relliscada del Betis en aquesta jornada, o en la del proper diumenge, els permetés jugar-se la final del Campió de Lliga. El Madrid, doncs, i més encara degut a la seva difícil situació, havia de donar el màxim rendiment en aquest partit; el xoc entre madrilenys i barcelonistes es presentava interessant de per si mateix, i la situació del Madrid vingué a augmentar el seu interès, la qual cosa feu que el camp registrés un ple a vessar, solament igualat, durant la present temporada, en el darrer Barcelona-Betis.

EL BARCELONA GUANYA

Diffícil resultava la posició del Barcelona en aquest encontre: la darrera barcelonista, la defensa, per alguns uns esquivats, per altres un cert nombre de malintencionats volia atribuir a aquest encontre, abans de la seva celebració.

Imaginem-nos, doncs, repetint, la difícil posició del Barcelona; sortim, però, i així havem de dir-ho, el Barcelona venç rotundament el Madrid, esclatant, més ben dit, i és que potser l'equip madrileny tendria res d'aquesta tendència, però, si no disposat, dels dels primers moments, a fer-se amb els dos punts.

Aquest triomf, naturalment, ens empenyia de satisfacció; aquestes victòries són les que faciliten el ressorgiment del nostre futbol; i en aquest cas, el valor del Barcelona ha experimentat una gran pujada.

Però, més que el resultat ens ha produït una gran satisfacció, perquè els sevillans, que tan disgustats sortien de Les Corts, puguin donar-se compte que aquella derrota que tant els contrariava, l'equip blau-grana també ha volgut i ha pogut, ensenyar la via a la victòria.

EL QUE FOU EL PARTIT

Les primeres jugades foren a favor de la defensa; al cap de poca estona d'haver-se començat el partit, el Barcelona posà de manifest les seves ganes de guanyar, puix que feu entrar en joc l'equip madrileny, encara que jugant amb gran serenitat, no podia contenir l'entusiasme de la davantera blau-grana, que amb gran rapidesa aconseguí de situar-se en terreny contrari.

Però la ràbia mitjana del Madrid, que durant els trenta primers minuts de joc fou la de més resistència oferí, tingué el seu efecte: restar efectiu als avanços de la defensa madrilenya, i així, a poc a poc, quan fou carregat d'una ària de penaltys, sense que l'àrbitre assenyalés la falta.

A partir d'aquell moment, el partit adquirí un major interès i mobilitat, i a poc a poc, quan fou carregat d'una ària de penaltys, sense que l'àrbitre assenyalés la falta.

Comença el segon temps dominant novament el Barcelona, i als dos minuts un mig de recompondre's el joc aconseguí el segon gol. Zamora aclareix un xut de Vantolrà, i Escollà, aprofitant una fallada d'un mig madrileny, llança un fort xut, que Zamora no pot deturar. Dos minuts després, i en franc domini barcelonista, Vantolrà s'eterna a una passada d'Escollà, i bat per tercera vegada Zamora d'un xut creuat.

Continua el domini dels blau-grana, i cinc minuts més tard es produïx el tercer gol. Ciraco fa una curta passada a Zamora. Arriba, però, a temps Cabanes, per a impe-

dir la jugada i centra: Vantolrà remata i obté el quart gol.
El Madrid, amb aquest gol, amb tot i dominar isoladament, es dona gairebé per vençut, fins que un nou gol, als 37 minuts, augmenta l'èssor dels blau-grana. Un xut de Vantolrà, després de burlar Quincoces, val el cinquè i darrer gol.

L'ACTUACIÓ D'AMBOS ONZES

La del Barcelona, ha estat, junt amb la del partit amb el Betis, una de les millors que ha donat el seu camp; el seu gran entusiasme, acompanyat de la gran rapidesa que ha posat en les seves jugades, feu que fàcilment pogués desbordar l'equip madrileny, i que aconseguís una àmplia victòria.

Sobresortiren, per damunt de tots, a la línia mitjana, el primer, a part d'haver estat l'autor de quatre dels gols marcats, fou l'element més perillós de la davantera, puix que portà els avanços amb gran decisió; Berckessy, que sembla que va afinant-se, aconseguí de superar les seves dèficients actuacions, tant en la part defensiva com en la d'atac; i el tercer defensiu tingueren una felicitat especial Nogués i Zabala, que, junt amb Arana, set, ren mantenir incommut el seu març, i a la davantera, Escollà seguí en mèrits Vantolrà, si bé la seva vigilància a què el sotmeteren mig i defenses madrilenyes, feu que no pogués rematar en diverses ocasions.

El Madrid, malgrat els valors de nom amb què compta, comença, a ressenir-se del descens de forma que palesen alguns dels seus elements, com són el tercer defensiu, ni Zamora, ni Ciraco, ni Quincoces, no formaren aïllat aquells tanca inexpugnables.

La seva poca rapidesa fou, en part, el motiu pel qual constantment es veieren desbordats per la davantera blau-grana; per altra banda, Zamora estigué feixuc i indecis. La línia mitjana, molt eficaç, com deixem dit anteriorment, durant els trenta primers minuts de joc, fou poc resistent durant la resta del partit. A la davantera, els millors Regueiro i Hilario, ben secundats pels extrems, i pacíficament desaprovechada l'actuació de Sanudo, que hom assenyalava com la revelació de la temporada.

ITURRALDE I EL PENALT

Com que la jugada que motivà la reclamació de penaltys, tant per part dels jugadors com per la del públic, el qual màxim càstig no ha estat concedit per l'àrbitre, varem procurar d'entrevistar-nos amb el mateix Iturralde, el qual a les nostres preguntes digué: En això dels penaltys, fins i tot, un criteri que tot seguit vaig a exposar-vos: abans de concedir-los m'hi miro molt. Solament assenyalo el màxim càstig quan crec que la falta que s'ha comès pugui causar un perjudici a la pilota, i a tot el que el jugador que sigui carregat hagi tingut la probabilitat de marcar-lo; en aquella jugada no ho he cregut així, i per tant, aquest és el motiu pel qual no he assenyalat el penaltys que em reclamaven.

— Quina impressió us ha merescut el Barcelona?
— Francament, — afegí Iturralde — m'ha sorprès l'actuació del Barcelona; amb tot i haver vençut darrerament a San Mamés i a Santander, no creia que el Barcelona pogués vençre el Madrid; tant és així, que he vingut a arbitrar el partit amb el ple convenciment que veuria guanyar el Madrid; però el partit que ha fet el Barcelona m'ha deixat sorprès. Ha jugat d'una manera formidable, el que m'ha agradat extraordinàriament ha estat Vantolrà. El crec amb suficients mèrits per a ocupar el seu lloc en l'equip nacional.

I amb les paraules d'Iturralde, que no pogueren convèncer-nos en relació al penaltys, posem a les nostres comentaris d'aquest emocionant Barcelona-Madrid.

ELLECE

A Jerez
Jerezano, 1
Júpiter, 1

Jerez, 21. — Equip: Júpiter: Solà, Claudio, Bayo — Font, Rosendón, Baidines — Pérez, Perpiñá, García, Legaz i Morales.

Jerezano: Lario — Giménez, Sorribas, Rubial, Málaga, Paulino — Romero, Oyanguren, Badillo, Barba i Flich.

El Júpiter feu un excel·lent partit i es mostrà molt superior al Jerezano. Es feu remarcar del Júpiter la línia mitjana. El primer temps fou de pressió alterna, però de més els avanços dels catalans. El gol del Jerez l'obtingué Badillo. El Júpiter obtingué un gol que fou anul·lat, el que fou vàlid per l'equip català l'obtingué García.

Les competicions oficials

CAMPIONAT DE LLIGA

PRIMERA DIVISIÓ

Resultats	
Barcelona - Madrid	5-0
At. Madrid - Espanyol	2-2
Betis - Sevilla	2-2
Donostia - Ath. Bilbao	0-4
Oviedo - València	4-4
Arenes - R. Santander	0-1

Classificació

Betis	21	14	4	3	38	19	32
Madrid	21	15	1	5	55	33	31
Oviedo	21	12	2	7	58	44	26
Barcelona	21	9	5	7	54	43	23
At. Bilbao	21	10	3	8	55	35	23
Sevilla	21	10	2	9	46	36	22
At. Madrid	21	8	5	8	38	40	21
Valencia	21	9	1	11	39	48	19
Espanyol	21	8	2	11	44	57	18
Santander	21	7	3	11	37	41	17
Donostia	21	5	1	15	26	60	11
Arenes	21	3	3	15	16	50	9

SEGONA DIVISIÓ

Re. s	
Múrcia - Sabadell	4-2
Celta - Ossauna	3-1
Valladolid - Hércules	1-3

Classificació

	(Període final)					
	J.	G.	E.	P.	F.	C. P.
Hèrcules	9	5	2	2	21	9 12
Celta	9	6	0	3	19	17 12
Ossassuna	9	5	1	3	18	13 11
Múrcia	9	5	1	3	16	12 11
Sabadell	9	3	0	6	10	20 6
Valladolid	9	1	0	8	11	24 2

COPA D'ESpanya

Resultats	
Jerez - Júpiter	1-1
Constància - Granollers	2-2
Celta - Las Palmas	2-0
Ferrovària - Corunya	4-3

PROMOCIÓ A LA PRIMERA CATEGORIA

Resultats	
Badalona - Terrassa	3-1
St. Andreu - Santis	4-4
Reus - St. Cugat	3-0
Girona - Horta	1-0

A Madrid

Athletic de Madrid, 5
Espanyol, 2

Madrid, 21. — Acudí poc públic a l'Estadi Metropolitano. L'Athletic no s'empra molt a fons, si bé els seus davanters es mostraren molt perillosos davant la meta defensiva per Martorell. El porter de l'Espanyol causà bona impressió, puix que estigué molt encertat tota la tarda. Contràriament, l'equip de l'Espanyol no palesà estar en forma. Unicament, junt amb Martorell, tingué l'extrem Bosch una actuació excel·lent. Bosch demostrà ésser un jugador d'extraordinària classe, i Prat no estigué a l'alçada de la seva fama. Unicament, en treure els còrners recordà el bon jugador que hi ha darrere d'aquesta. Sober s'escotà ben aviat, i per aquesta causa no reté el joc en el centre de la línia mitjana.

Als dos minuts del primer temps, una fallada de Pérez permeté Elzeigui de fer una gran passada a Mendizabal. Aquest tornà la pilota, i Elzeigui rematà, aconseguint el primer gol de l'Athletic. Manolín pogué marcar en un córner, però llança a fora. El segon gol de l'Athletic, fou als trenta-cinc minuts. Un córner llançat per Mendizabal, i rematà amb el cap per Elzeigui. L'Espanyol es produí als vint-i-cinc minuts, en una jugada personal de Bosch, qui, després de burlar la defensa vermella, centrà l'espada rematà amb el cap. Després, l'Athletic aconseguí el quart gol, marcat per Mendizabal, i el cinquè el marcar Elzeigui en rematar una passada de Lafuente.

Espanyol: Martorell, Arat, Pérez, Edelmiro, Solé, Cifuentes, Prat, Quésada, Espada, Manolín i Bosch.
Athletic de Madrid: Pacheco, Mesa, Alejandro, Feliciano, Marculata, Peña, Lafuente, Arocha, Elzeigui, Chacho i Mendizabal.

A Múrcia

Múrcia, 4
Sabadell, 2

Múrcia, 21. — Els equips foren: Múrcia: Elzo — Oro, Ribé — Muñoz, Palahi, Griera — Renon, Julio, Rola, Rola i Bravo.
Sabadell: Massip — Morral, Casabell, Argemí, Pont, Mota, Sangüesa, Galvany, Gual, Barceló i Esteve.

Al cap d'un quart el Sabadell obtingué el seu primer gol. Fou degut a diversos trets tirats per Gual, i que rebuixà el porter. Finalment, recol·lir la pilota Galvany, i l'envia a la xarxa. A partir d'aquest moment el Múrcia dominà amb intensitat. En una córner cedida per Castillo, la pilota fou rematada per Uria, i recol·lir Julio, que obtingué el segon gol, en rematar una centrada de Bravo. Pocs moments després, marcava Uria el tercer gol, el qual sobrevingué d'un xut de Palahi, que recol·lir Recheones, el qual col·locà la pilota fora de l'àrea de Massip. El Múrcia obtingué un altre gol, que l'àrbitre anul·l·l per considerar que havia estat precedit de falta.

En el segon temps, el Sabadell dominà intensament, i als cinc minuts de joc, Sangüesa passà a Gual i aquest marcà el segon gol.

A Inca

Constància, 2
Granollers, 2

Inca, 21. — L'encontre ha estat jugat amb gran entusiasme pels dos equips. El domini ho correspongué per igual, i el resultat reflecteja la rivalitat de forces registrades al camp de joc.

A la primera part Garreta marcà un gol, i vint-i-cinc minuts de joc. Amb aquest resultat s'arribà al descans. Représ l'encontre, Coll establí l'empat a un, i poca estona després, el Granollers, per mitjà de Lluç, en una jugada impressionant, es va apuntar el segon gol. Als deu minuts d'aquest segon temps, Coll empatà novament, i s'establí el partit amb aquest resultat.

Àrbitre Solives, del Col·legi valencià.

No va actuar, com havia estat

La Copa Espanya

S'han format quatre grups de sis clubs

Madrid, 22. — La Federació Nacional de Futbol ha facilitat una nota, per mitjà de la qual diu que en relació a les properes eliminatòries dels dies 5 i 12 de maig, corresponents a la Copa Espanya, i previst el fet d'esser partit únic, ha acordat formar quatre grups de sis clubs, de la següent manera:

Primer grup: Ferrovària, Sporting de Gijón, Atlètic de Madrid, Nacional i Valladolid.

Segon grup: Arenas, Baracaldo, Irún, Donostia, Saragossa i Badalona.

Tercer grup: Espanyol, Girona, Gimnàstic, València, Hércules, i vencedor de Constància-Granollers.

Quart grup: Elche, Malatxa, Betis, Múrcia, vencedor de Jerez-Júpiter i vencedor de Ceuta-Las Palmas.

Cas de vencer el Júpiter la seva eliminatòria actual amb el Jerez, passaria al tercer grup, a ocupar el lloc de l'Hércules, i aquest darrer passaria al quart grup.

Entre els sis clubs de cada grup, es procedirà al sorteig per als partits del dia 5 de maig, el proper dijous, al local de la Federació Nacional. Després d'aquest sorteig, els clubs es podran posar d'acord per a jugar en camp neutral, cas que no els convingués el designat per la sort, o a doble partit: en aquest cas, però, se n'hauria de jugar un entre setmana abans de la data del 5 de maig.

Aquest sistema que es seguirà per a les eliminatòries del dia 5, és el que es seguirà per a les del dia 12 amb els dotze clubs restants.

Demò, BOXA-OLYMPIA

EL CAMPIO DEL MON
ALF. BROWN contra TORRES
General, 3 ptes.

anuncià, el jugador català Josep Samitier.

Els equips foren:

Constància: Ruiz — Pera, Perica — París, Ordina, Ostalric — Oliver, Torres, Bardors, Arocha i Coll.

Granollers: Casanova — Fons, Valls — Rovira, Sala, Torres, Lluç, Garreta, Manuel i Guix.

Agrupació de Basquetbol de Catalunya

Montserrat, 9-Montgat, 9.
Albades B. C. 18-Martorena, 35.
Badaloni, 20-Renau, 19.
Descansa Sabadell.

EQUIPS:
Laietà. — Domingó, Martínez (1), Félix, Prieto (12), Músac (6), Liebot, Creus (11).

Espanyol. — Sierra (1), Brotons, Gago (6), Roca (7), Farré, Coll (10), López.

Àrbitre. — Vilalta.
Barcelona. — Carbonell (1), Farré, Mallart (1), Tomás (6), Hernández (13).

Intendència. — Baró (1), Bonet, Xivell (10), Basquets, Berga (7), Dorca (2), Arenas (3).

Àrbitre. — Bertran.
Juniors. — Farré (7), P. Vidal (2), Juan (3), J. Vidal (6), Escolera (10), Benach (1).

Intendència. — Pujol, Martínez (4), Estop (10), Viladach (6), Catalina (13).

Àrbitre. — López.

Patric. — Maurer (6), Grau 80, Font (20), Arnaud (16), Mitchell (4).

U. C. Joves. — Giménez (4), Girona (6), Bayarçat, Quilès, C. Giménez (2), Querol (2).

CLASSIFICACIONS
PRIMERA CATEGORIA

Laietà	9 8 1 228 173 16
Espanyol	8 5 3 217 162 10
Barcelona	8 4 2 233 205 10
Juniors	8 4 2 3 181 178 10
Patric	8 4 1 2 250 166 9
Intendència	8 4 1 3 268 174 9
Juniors	9 1 8 154 242 2
Joves	9 1 8 138 318 2

SEGONA CATEGORIA

Hospitallet	8 7 1 1 324 124 14
Mauresana	8 7 1 1 215 132 14
Juventus	8 5 3 212 181 10
Atletic	8 2 1 2 250 166 9
Ripollat	8 2 1 6 137 235 4
C. E. E.	8 1 1 6 136 246 4

TERCERA CATEGORIA

Olimpic	7 6 1 1 170 87 12
Martorell	7 6 1 1 167 95 12
Ateneu	7 5 2 180 71 10
P. Riba	7 4 3 97 124 8
Rubi	7 3 4 3 74 86 6
A. C. Mollet	7 2 1 4 135 123 5
Comtal	7 1 1 6 65 205 2
Garcia	7 1 1 6 61 159 1

AGUPACIÓ

Mongat	11 7 1 3 239 154 15
Montgat	11 7 1 3 239 154 15
Renixement	11 7 1 4 287 232 14
Sabadell	11 6 5 509 214 12
Martorell	11 6 5 518 223 12
Badaloni	12 3 9 200 280 7
Algués	11 2 9 201 277 4

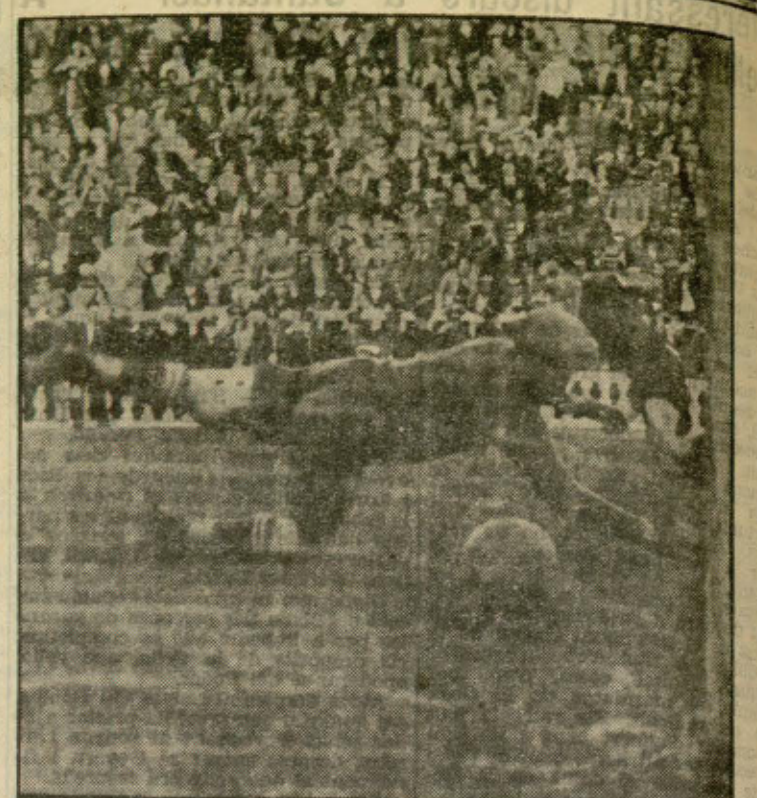
BOXA

JA ERA D'ESPERAR

Miller va vencer, per k. o., Johnny Cruz, a Mallorca

Palma de Mallorca, 21. — Aquesta tarda, a la Plaça de Braus Monumental, ha tingut lloc el combat entre Freddie Miller, campió del món del pes ploma, i Johnny Cruz, que havia estat un gran campió de Cuba.

La lluita només ha durat set represes, de les deu que l'havien de constituir. Poder dir que en les sis primeres represes Freddie Miller no ha desafiada la seva classe, i per això el combat ha durat tant. Al setè round, Freddie Miller castigà durament el fete de Johnny Cruz, i següentment, d'un cop a la barra, el posà fora de combat.

EL PARTIT BARCELONA-MADRID. — El tercer gol aconseguit pels blau-grana. (Foto Puig Farran.)

La vetllada del dijous, al Gran Price

Gran Price que la setmana passada ja obri les seves portes al boxe preparà per al proper dijous una altra interessant vetllada popular, la base de la qual anirà a càrrec del campió aragonès Soria i del sabadellenc Hernández.

La resta del programa serà integrat per novells valors els quals posen a la lluita tot el seu entusiasme per tal d'aconseguir el triomf, per la qual cosa no pot faltar en cap moment l'entusiasme, com es pogué constatar en l'anterior vetllada.

Martínez Cortés, que junt amb Sarto foren guanyadors per K.O. a la passada reunió, seran acarat, en aquesta ocasió a adreçar-se de provada valia, i Espigues (ex-gracienc) el qual va fer maxt nul amb M. de Alagon, serà acarat al gran batallador Matasans.

Debut a les qualitats excepcionals que reunís el Gran Price, per als amants de la boxa, qualitat de combats i preus, és de preveure que la popular sala de la Ronda es veurà molt animada.

A LA PISCINA DE L'ESCOLLERA

Els Campionats socials donaran lloc a lluites molt interessants

Diumenge, al matí, a la piscina de l'Esclera, tingué lloc la segona jornada dels campionats socials del Club Natació Barcelona, en la qual es nedaren les proves 200 metres lliures i 100 metres braça, per les categories seniors, juniors i debutants.

Els nedadors barcelonins, que es preparen activament de cara als vinentes festivals internacionals que començaran dintre pocs dies, posaren tota la seva voluntat en les proves efectuades, i aconseguiren falagueres marques. En la categoria màxima, Andreu Lepage es classificà en primer lloc en els 200 metres lliures, que cobrí magníficament, posà de relleu les seves condicions de gran nedador. Carulla i Carol efectuaren també una bona cursa, darrera del guanyador.

Cal remarcar l'excel·lent cursa de Martí II, primer junior, i de Nubiola II, primer de debutants.

En els 100 metres braça, veiem una forta lluita entre els germans Navarro, els quals posseïen un estil perfecte eficaç; vencé Navarro

ESPECTACLES PUBLICS

TEATRES

GRAN TEATRE LICEU

TEMPORADA DE PRIMAVERA
12 obres de funció per la gran
compagnia de ballets
RUSSOS DE MONTE CARLO
Queda oberta l'abonament. Als
senyors abonats a la temporada
d'ivern els seran reservats els
seus localitats fins al dia 24.

TEATRE NOU

Gran Compagnia de Revistes
CELIA GANZ

AVUI, tardes, 4.30 Nit, 10. LAS
CHIRIMOYAS! Exit delirant!

Los inseparables

Triomf de CELIA GANZ, CORI-
TIA GANZ, Gastrol, Arzobispo,
de 10 anys, 36 vice-titels. Gran
aparellació. Dura, tarda, 4.30.
AVUI, tardes, 4.30 Nit, 10. LOS INSEPA-
RABLES.

TEATRE POLIORAMA

Compagnia Catalana
NIGOLAU-MARTORI

Avui, dimarts, tardes, a les 5.15
Nit, a les 10, la comèdia de
Marcel Pagnol, traducció de Mel-
lor Font:

FANNY

Exít més sorollos del teatre ca-
talà

TEATRE BARCELONA

Compagnia de comèdies Pops Is-
bert, Milagros Leal, Maria Bru i
Solé - Mari

Avui, dimarts, tardes, a un
quart de sis Nit, a un quart
d'onze, el gran èxit:

EL GRAN CIUDADANO

Jassa còmica en tres actes, de
Pere Muñoz Seca.

TEATRE VICTORIA

Gran Compagnia lírica

Tardes, 4.30: LA DOLOROSA -
Exit: SOL DE LIBERTAT. Nit, a
les 10: COME LA LUZ - Exit
delirant.

LA MALQUERIDA

de Benavente i mestre Penella.
Sorollós triomf de tots els seus
intèrprets. Gran presentació.

TEATRE NOU

VILA - DAVI

Avui, dimarts, Diada de Sant
Jordi, tardes, a les 3.45, Primer:
LILI VOL VIURE - Segon: MISS-
THERY - Nit, a les 10.15: JURA-
CA SATS - Exit: ESCALANT
del poema de Josep Ma. de Sa-
sarra.

REINA

Demà, tardes: MISS - THERY -
Nit: REINA.

TEATRE ROMEO

Telèfon 22926

A les 5.30 i 10.15:

MORENA CLARA

L'obra mestra de Quintero i Guil-
len, l'èxit de més resonància -
És un triomf absolut. Tardes, 5.30
Nit, a les 10.15: MORENA CLARA.

TEATRE COMIC

PALAU DE LA REVISTA

AVUI, tardes, 4.15, Nit, 10.15.
La gran revista:

LAS VAMPIRESAS

Per la super-vedette LAURA PI-
LLOLOS, Alady i Lepo. 30 belles
mujeres - La funció de tardes
començarà amb l'acte segon de
LAS CHICAS DEL RING

TEATRE APOLLO

Telèfon: 15943 - 12125

Gran Compagnia lírica

Emili Sagi-Barba

Avui, tardes, a les 4.30: La bu-
ta més cara, 3 ptes: EL QUI-
TARRICÓ

SOL EN LA CUMBRE

Nit, a les 10: EL GADITANO

LA DEL MANOJO DE ROSAS

Per Maria Valfiora i Sagi Vela.
Demà, tardes: MOLINOS DE
VIENTO i KATYUSA. Nit: EL
GADITANO i LA DEL MANOJO
DE ROSAS - Dijous, tardes, can-
ta EMILI SAGI BARBA i LA
DEL SOTO DEL PARRAL

CINEMES

CINEMA PARIS

Avda. Pta. Ansel, 11 i 13
Telèfon 11444

Semore el programa més atractiu

Tardes, 4.30, Nit, 9.45: REVIS-
TES PATHE - FEMENINA - JA-
MES GAGNEY EN POR EL MAL CA-
MINO Imperio Argentina en la
formidable atracció ROMANZA
RUSA - Dick Powell-Ruby Ke-
eler en la suprema revista: LA
GENERALITA.

FANTASIO

Avui, tardes, a les 4. Nit, a les
10: REVISTA FEMENINA - PATHE
JOURNAL - ABE LYMAN Y SU
ORQUESTA - LOS PINGUINOS
extraordinari dibuix en color de
Walt Disney - Kate de Nasy en
la producció U.F.A.

TURANDOT

amb Willy Fritsch

METROPOL

Lliria, 115 - Telèfon 81222

Avui, tardes, de 4 a 8 i Nit, a
les 10:

EL BOTONES DEL HOTEL DALMASE

I la més còmica creació de GEOR-
GES MILTON:

BOUBOULE I, REY NEGRO

Tardes, 4.30, Nit, 10. LA GALLINA RO-
JA (documental) i

MARYLAND

Plaça Uruguiana, 5 - Tel. 21966

Tardes, 4.30, Nit, 10. LA GALLINA RO-
JA (documental) i

GUILLERMO TELL

Butaca, 2.20. A LES 7.30, 1 pta.

PRINCIPAL PALACE

PLAZA TEATRO 4 - TELÈFON 11883

Avui, tardes, de 4 a 8 i Nit, a
les 10: L'edemontat producció:

El collar de esmeraldas

(Un episodi de la vida de Raïles)
i el film realitzat amb la colla-
boració del Govern Italià, com a
demostració del que seria la fu-
tura guerra:

L'ARMATTA AZZURRA

(LA FLOTA CELEST)

COLISEUM

Avui, tardes, a les 4. Nit, a les
10: REVISTA PARAMOUNT - VE-
LOCIDAD (documental) - EL MA-
RATON DEL BAILE (dibuixos) i

Tres lanceros bengalies

per Gary Cooper, Franchot Tone,
Richard Cromwell i Sir Charles Stan-
ding (Producció Paramount) -

CINE

GRAN TEATRE ESPANYOL

Sessió continua des de les 4 tardes

EVA BUSCA UN PAPA

LA TABERNA

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Sefent una PES-
SETA: NOTICIEROS DOCUMEN-
TALS - VIATGES, etc.

VARIETATS

FRONTO NOUETATS

Avui, dimarts, tardes, a les 4:
CHIRIMOYAS - EL REINA
contra FERNANDEZ - URZAY.
Nit, a les 10.15: QUINTANA V.
ABASOLO contra BOLOZABAL -
PASAY. - Detalls per cartella.

FRONTO PRINCIPAL PALACE

Avui, dimarts, tardes: ARE-
TINA - LA DOLOROSA contra LI-
ZARRAGA II - ALDABAL -
Nit: GABRIEL II - TEODORO
contra URIZAR I - GOITIA.

BRAUS - MONUMENTAL

Avui, dimarts, dia 23. Tardes, 4.30

GRANDIOS FESTIVAL MOTORISTA TAURINO

CHARLOTADA

ENTRADA, 350

ESPECTACLES PER A AVUI

TEATRES

Noveltes. Tardes i Nit: «Las chir-
imoyas». Tardes i Nit: «El gran
ciudadano».

Comè. Tardes i Nit: «Las vampi-
resas».

Avui. Tardes: «El guitarrico» i «Sol
en la cumbre». Nit: «El gaditano»
i «La del manojo de rosas».

Nou. Tardes: «Eli, vol viures»
i «Miss-Thery». Nit: «Jugar a casats»
i «Reina».

Poliorama. Tardes i Nit: «Fanny».

Roma. Tardes i Nit: «Morena clara»
i «La del manojo de rosas».

Victoria. Tardes: «La dolorosa», «Sol
de libertat». Nit: «La del manojo de
rosas».

CINEMES

America. «La Dolorosa» i «Joven-
rud triunfante».

Actualitats. Reportajes Fox i Ba-
booms.

Astoria. «Vaya nina» i actuació per-
sonal de Tania i Discopolo.

Aviguda. «El tango en Broadway»
i «Coco en llamas».

Barcelona. «Maria Luisa de Aus-
tria» i «La escudera adolorada».

Beo. «Viva Villala» i «Cedo gabi-
noso».

Bohemia. «El signo de la muerte»
i «El abogado» i «Dama de cabaret».

Catalunya. «Viva Villala» i «Dama de
cabaret».

Capitol. «El signo de la muerte»
i «Dama de cabaret».

Cinecine. «Viva Villala» i «Dama de
cabaret».

Cinecine. «Viva Villala» i «Dama de
cabaret».

Cinecine. «Viva Villala» i «Dama de
cabaret».

Cinecine. «Viva Villala» i «Dama de
cabaret».

Cinecine. «Viva Villala» i «Dama de
cabaret».

Cinecine. «Viva Villala» i «Dama de
cabaret».

Cinecine. «Viva Villala» i «Dama de
cabaret».

Cinecine. «Viva Villala» i «Dama de
cabaret».

Cinecine. «Viva Villala» i «Dama de
cabaret».

Cinecine. «Viva Villala» i «Dama de
cabaret».

Cinecine. «Viva Villala» i «Dama de
cabaret».

Cinecine. «Viva Villala» i «Dama de
cabaret».

Cinecine. «Viva Villala» i «Dama de
cabaret».

Cinecine. «Viva Villala» i «Dama de
cabaret».

TEATRE I CINEMA

TEATRE POLIORAMA

Avui, tardes, de 4 a 8 i Nit, a
les 10:

FANNY, comèdia en tres actes

de Marcel Pagnol

Marcel Pagnol és un dels joves au-
tòctons que més ràpidament
s'ha posat en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que
Marcel Achard, que Steve Passeur,
gràcies al seu «Fanny», obra que
populista i de gran èxit, sempre
però d'una manera relativa i més
pel film d'André Jouvet, que per
les representacions de Morano i de
Rosas, aquesta un xic desenfocada
i caricaturesca. Traducció al català
no recordo en primer rang. A Es-
panya és molt més conegut que

Les aparicions de la nit de Sant Jordi

Fantasia d'actualitat

El cronista porta quinze dies havent-se les amb editorials, amb autors, amb libreters, amb poetes, amb contistes...

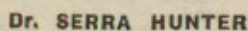
Volums, notes pregades, cops de tel·lón, invitacions a lectures, han deixat anar damunt d'ell com una allau, de les que aplaquen el que troben. I, naturalment ha romàs apla-nat.

Si li voldria, veureu-ho tot i saber-ho tot, com l'antiga «Revista Pa-thèti», I, encara, llegir-ho tot. Però, avui com avui, mentre la ciència no disposi el contrari, els redactors de «Ilibres», disposen d'un sol cervell, gros o petit, d'uns ulls... (clar, amb les línies que s'obren)

pulsor de l'acció directa i la dolce-nina alemanya, veurà exhaurides les edicions a què, respectivament, co-nen p......

A tot... el mar de divols, a controu o es dilata i va adquirint tonalitats diverses. A la seva clara no s'en fa difícil llucar l'ocell men-s, i enmig una «Illa Poca» in-secna amonunatuns, Prudenci i A-rora Bertran... primers i figures de la nostra literatura...

Més enllà... «Màs alla John Gale-worthy ens assenvala fites misterio-

—¿Voldríeu dir-nos encara alguna cosa respecte de les vostres activitats futures com escriptors?

quals es més difícil de plasmar l'ànima nacional per tal de tenir arrels més fortes i per tant més universals. Per tal d'aconseguir-ho, és de violentar el pensament o el llenguatge, sinó copiar l'espontaneïtat de la producció mental i dirigir-la.

En aquesta visió al·legòrica no pot
mancar-hi el pensament. El doctor
Serra Hunter, curarà d'explicar-nos
la història com ell sap fer-ho, amb
un llenguatge rocambolesc i amb

seguint «Camins d'init». Ara bé, «El Camí», el determinarà, Andreu Nin, un excellent pilot. Duia sota el braç «El moviment d'emancipació nacional» i dialogava en francès amb la

Debates, de Jaume Riuo Busquets, sobre el qual no ens atrevim, encara, a opinar.

rumbo nuvois enlla a les parades de tot Barcelona. Aleshores m'he adonat de la singular bellesa de la segona noia, «Hilde», filla espiritual del bon amic Bartolomé Yorluc.

voldria fer-vos-en el retrat. I a seva psicologia és, encara, més interessant que el seu físic. Caldria que hi entalessiu coneixença a la primera persona que el conegues.

Inopinadament, una farandola de personatges dels mes diversos, irrompeix davant dels meus ulls. La seva cridoria m'eixorda i els seus

actituds, adés em fan riure, adés em fan plorar... Desfilen, tumultuosament, sota les ales d'un àngel. «L'àngel Bohemí», obra de Domènec de Bellver.

benintenció que deixi petita tota la propaganda. A continuació, un rovell agrupament, heterogeni, de «Contes de vius i de morts», cavalcant en l'espai comandat per la

Un rostre d'home barbut, amb els ulls penetrants i l'expressió decidida. És el nostre vell amic «Bakunina».

«Editorial Atena» i fa d'introdue-
tor. A poques passes «Manuela» la
tendra col·legiala, segueix les passes
de l'anterior... Cal creure que a la
Rambla i a tot arreu, el temps ha

Assagistes polítics de Nord Lure no ens trobem a l'edifici

América

DEMOCRACIA

altres assagistes polítics, nord-americans i europeus, consideren que la democràcia sortirà transformada de la prova que sofriex sota la pressió

de la dictadura. Consideren necessària aquesta transformació perquè creuen la democràcia a la fi del seu desenvolupament. Per a Glandsdorff, la seva

l'altres propugnen una democràcia dels representants de la qual tingues sin pòders extraordinaris, dictatorials, tot i de continuar essent responsables dels seus actes.

...Però aquesta crisi és, realment, crisi de la democràcia? ¿No és més aviat una crisi moral, crisi de virtut, que diria Montseny? «Pou un

na de desgast que els posa, tard o d'hora, fora d'estat de prosseguir llur missió. Per dir-ho altrament, els sistemes de govern semblen alternar en la història de manera periòdica entre dos tipus bàsics: el de l'home-ocell i el de l'home-ocell de l'home-ocell. El primer és el més freqüent, el més espectacular—diu, de fet, Montaigne, dels anglesos del segle disset—de veure els esforços impotents dels anglesos per a establir entre ells la pau i la justícia.

edís la democràcia. Com que els
prenien part en els afers no tenien
gens de virtut, com que llur ambi-
ció estava irritada per l'èxit més
agressat (Cromwell), i com que l'es-

governos es considerin una casta superior i s'isolin de la societat, o bé perquè s'encairguin d'algun interès particular i es deixin dominar per

Per la seva banda, Max Lerner creu que són igualment equivocats els punts de vista d'aquells que consideren l'extensió del virus dictatorial i no la trobava enlloc. Per després d'una pila de moviments, de xocs i de sotragades, calgué reposar-se en el Govern mateix que hom havia prescrist — Quan Syria

cial com una afeció passatgera, com els d'aquells que hi veuen el va-i-torna fi del règim del democràtic. Tots dos s'han de rebutjar — diu —, però

una cosa sí que es pot assegurar: gada en tenia menys, en 1900

GLANDSDORFF, LERNER I LA
DEMOCRACIA

democràcia sortirà transformada de la prova que sofriex sota la pressió de la dictadura. Consideren necessària aquesta transformació perquè

sin poders extraordinaris, dictatorials, tot i de continuar essent responsables davant dels electors.

pur missio. Per d'ho aïrament, e-de veure els esforços impotents dels anglesos per a establir entre els la democràcia. Com que els qui prenien part en els afers no tenien gens de distict, ass que l'ur amb

Per la seva banda, Max Lerner

a fi del règim del democràtic. Tots dos s'han de rebutjar — diu —, però una cosa sí que es pot assegurar: bre-la: no li quedava més que una mica de virtut; i, com que cada vegada en tenia menys, en lloc de

**DIA DEL
LIBRO
1 9 3 5**

Lector amigo: Para celebrar esta Fiesta de Cultura, adquiere, no una obra cualquiera, sino
UN BUEN LIBRO
He aquí algunos, famosos en el mundo entero:

Memorias de D.ª EULALIA DE BORBÓN Ex-Infanta de España	<i>Crónica de España desde la primera a la segunda República. Intimidades de la corte madrileña y de otras cortes Europeas</i>	Un volumen con 36 ilustraciones En rústica: 10 ptas. Encuader.: 15 ptas.
MARIA ANTONIETA por STEFAN ZWEIG Traducción de Ramón M. Tenreiro	VIDA OFICIAL E ÍNTIMA DE LA FIGURA MÁS ROMÁNTICA DE LA HISTORIA MODERNA AGUAFUERTES DE INTENSO DRAMATISMO	Grueso volumen ilustrado Encuadernado en tela: 25 ptas.
MÁS ALLÁ por JOHN GALSWORTHY Traducción de M.ª Luz Morales	Una grandiosa novela del ganador del premio Nobel. La vida pasional de la sociedad inglesa en los comienzos de nuestro siglo	Un volumen Cartoné flexible: 6 ptas.
ADALIDES DE EUROPA (Dibujos del natural) por EMIL LUDWIG	<i>Magistrales retratos de Venizelos, Lloyd George, Briand, Mussolini, Stalin y otros famosos personajes</i> <i>Un nuevo libro de Ludwig, un gran libro</i>	Grueso volumen. Lujosamente encuadernado 20 ptas.
CARTAS DE NAPOLEÓN A JOSEFINA Crítica y comentarios de MATILDE MUÑOZ	LAS PALABRAS MÁS APASIONADAS QUE HOMBRE ALGUNO HAYA DIRIGIDO A UNA MUJER	Un volumen Con ilustraciones de la época En rústica: 5 ptas.
LA HISTORIA DE SAN MICHELE por AXEL MUNTHE	¿Autobiografía? ¿Memorias de un médico? El eminente autor dice de su obra: «El libro de San Michele es el libro de la vida»	Grueso volumen Encuadernado 20 ptas.
EDUARDO VII Y SU ÉPOCA por ANDRÉ MAUROIS Traducción de Jorge Arnal	<i>Encuadra con extraordinaria fidelidad la época en que destaca la interesantísima personalidad de este rey, mundólogo y diplomático</i>	Un volumen En tela 15 ptas.
EL GRAN VIAJE DE BIBI por KARIN MICHAELIS	La simpática Bibi continúa haciendo travesuras. Viajando con su abuelo por Alemania, escribe cartas henchidas de alegría y de encanto	Ed. lujo con 120 gra- bados en negro y 8 en color: 8 ptas. Ed. con 120 grabados en negro: 5 ptas.
CUENTOS DE GRIMM Ilustrados por ARTHUR RACKHAM	¿QUÉ NIÑO EN EL MUNDO NO CONOCE ESTOS CUENTOS? ILUSTRADOS POR EL MAGO QUE ES RACKHAM, COBRAN DOBLE BELLEZA Y ATRACTIVO	Ed. lujo, gran tama- ño, con profusión de láminas en negro y color: 15 ptas.

AQUAREL-LES
 i el més important assortiment
 de **GRAVATS** de Barcelona
 Exposició i venda a preu de

Canada, 31 (baixos Sala Mozart)

despertar-se després de Cèsar, Tibèr, Claudi, Neró i Domicià, fou cada cop més esclava; tots els cops apuntaven contra els tirans, cap contra la tirania. — Els polítics grecs que vivien en el Govern popular no reconeixien altra força que el poble, sostenien que la de la virtut. Els d'avui dia no ens parlem més de deïtat, de força, de poder, de finances, de riquesa, de luxe i tot.

Com es pot veure, aquestes paraules són ben actuals, i es poden aplicar a la situació present de la democràcia. El principal tret que li fan els seus enemics filo-feixistes és el que en el règim parlamentari tot se'n va en vana oratòria. Però mentre que en aquell règim era llibre d'escollir o no l'oratori buit, en un règim dictatorial et veus obligat a empassar-te'l, dogmàticament, com una cosa divina.

DIADA DEL LLIBRE

«el nostre teatre»

a les seves parades, instal·lades a la Rambla dels Estudis, davant pital, posarà a la venda els 30 números d'obres escèniques que porta el carrer Canuda i a la Rambla de les Flors, entrant el carrer Hospitalet. Adquirir-ne a 75 cèntims, menys el 10 per cent de descompte

Per tal de commemorar la Diada, els autors signaran els exemplars

Noticiari de la Diada del Llibre

Edicions Proa, per a commemorar el Dia del Llibre, ha llançat al mercat tres nous volums.

Des d'ells inauguren la nova Biblioteca «El Camí», que dirigeix Andreu Nin i que es proposa d'omplir el buit existent a la nostra bibliografia catalana en allò que es refereix a les qüestions econòmiques i socials.

Apareixeran: «Els moviments d'emancipació nacional», per Andreu Nin, i l'obra de l'eminent polític francès Jacques Duboin, «La gran revolució que ve...», traduïda per J. Puig i Ferrer.

El Camí publicarà, amb un criteri ampli que exclourà tot sectarisme i

els anys anteriors, establirà la pergo-la de la seva afirmació republicana i laica, augmentant les seves publicacions amb dues obres del senyor Durany i Bellera, el «Manual del periodista», amb artistes i mestres catalànics, i «De la Monarquia a la República», procés del 14 d'abril del 1931, amb la narració històrica de tan memorable data, il·lustrada amb gravats referents a la revolució de Jaca i la proclamació de la República a Eibar, Barcelona, València i Madrid.

A més de la bonificació al públic del 10 per 100 de descompte, com en anys anteriors, un altre 10 per 100 a beneficència.

Queden invitats els senyors mestres laics de Catalunya i simpatitzants a presidir l'artística pergo-la de l'Escola Cervantina.

Entre les novetats que es preparen per a la Diada del Llibre haurà de cridar l'atenció dels aficionats a la bona literatura, dues obres que oferrà al públic Editorial Apolló. Una d'elles, «El hombrecillo de los gansos», és una acurada traducció d'aquella celebrada novel·la del genial escriptor alemany Jacob Wassermann, i és tinguda per una de les millors de l'època actual. Correspon a la col·lecció de grans novel·les, el primer volum de la qual, «La montaña mágica», de Thomas Mann, fou el llibre que aconseguí un més gran favor del públic en ocasió de la Diada del Llibre de l'any passat.

L'altra obra que posa a la venda la dita editorial és «Pablos del pensador i excel·lent poeta portugués Teixeira de Pascoaes». Ni es tracta d'una biografia pròpiament dita; és, sense apartar-se de la història, una novel·la i un poema. Es comenten en aquest llibre que de Teixeira de Pascoaes ha dit: «Cómo pasa San Pablo colando una sombra viva y engendradora de sombras por las apretadas y encendidas y estremecidas páginas de este libro».

Foques vegades una època i una fi-

gura han estat evocades amb una major intensitat.

La traducció espanyola d'aquesta obra és esperada amb enorme interès.

Amics de la Biblioteca d'Arenys de Mar, entitat exclusivament cultural, dedicada al desenvolupament de la cultura del poble, per mitjà de conferències, visites instructives i adquisicions de llibres amb destinació a la Biblioteca Pública Municipal, capitana de Mòbil amb què aquesta ha restat des de la seva inauguració en el que fa referència al necessari augment del nombre — dissortadament migrat — de volums que poseix i destinant commemorar d'una manera digna i eficaç allò que la Diada del Llibre que es celebra arreu de Catalunya i d'Espanya el dia 23 d'abril de cada any, ha acordat obrir una subscripció, en llibres i en metlles, per tal de veure si és possible d'acabar, amb l'eficàcia de tots, la quantitat d'obres amb què actualment compta la seva biblioteca.

La llibreria de què sempre ha donat mostra el poble, ens ha impulsat a sol·licitar el seu ajut, segurs que tot hom voldrà contribuir en la mesura de les seves possibilitats, a l'èxit de l'obra que patrocinem.

Un altre llibre per a la Diada. La X edició del famós llibre del gran pensador i poeta reusenc Joaquim Maria Bartrina, «Aigo», es posarà a la venda avui, dia 23 del corrent mes, Diada del Llibre.

En les pàgines d'«Aigo», escrites fa més de cinquanta anys, batega en-

car a ben viu aquell esperit curull de rebella i escòpticisme que feu immortal Joaquim M. Bartrina.

Editat amb tota cura per Llibreria Central.

— Les «Obres Maestras de la Literatura». El fascicle segon d'aquesta publicació és, pel seu valor literari i artístic, digne del primer, l'aparició del qual és ressenyada oportunament en aquestes columnes. El text, continuació del de la «Diada», comença en aquell captiu pel seu interès i amenitat, pel fet d'ésser una habilitat densació del text original d'Homer, segons el pla general adoptat per la Casa Seguí, està exempt de les digressions i detalls secundaris, no sempre oportuns, que fan pesats aquests generes literaris i fadigen el lector. La il·lustració consisteix exclusivament en reproduccions de pintures de Canova i Bologna, formant un bellíssim conjunt molt important pel seu valor documental.

I és un indubtable encert de la Casa Editorial haver elegit aquestes obres mestres de l'art plàstic per a il·lustrar el text de les obres mestres de l'art literari que donen nom a la nova publicació. La coberta del fascicle segon conté una formosa reproducció del cèlebre grup «Paris i Elena», de Luis David.

«Bibi», de Karin Michaelis, fou, juntament amb el «Pinocchio», de Colodi, el gran llibre per a infants de la Diada de Reis de l'any passat. La història de la noia danesa, que viatja pel seu país, amb uns ulls oberts de bat a bat, i conta les seves peripecies amb un llenguatge ple de sug-

Avui

DIADA DEL LLIBRE

ES POSA A LA VENDA EL FORMIDABLE LLIBRE DE

Teixeira de Pascoaes:

«San Pablo»

D'AQUESTA OBRA HA DIT Miquel de Unamuno: «HACE MUCHO TIEMPO QUE NO HE RECIBIDO MAS FUERTE IMPRESION A LA LECTURA DE UNA OBRA ASI»

gestió i de sorpresa, té ara una continuïtat meravellosa en el «Gran viatge de Bibi», que acaba de publicar Editorial Jorventut, amb motiu de la Diada del Llibre. El contingut del llibre, les delicioses il·lustracions, l'interès de la narració i l'edició magnífica, fan d'aquesta obra un llibre infantil de primer ordre. Dels «Contes de Grimm», traduïts al català per Carles Riba i il·lustrats, en negre i en color per Arthur Rackmann, el meravellós dibuixant anglès, l'esmentada Editorial Jorventut acaba de publicar-ne, també per a la Diada del Llibre, una edició en castellà, de presentació idèntica que la catalana, traduïda amb aquella gràcia perfecció a què ens té acompanyats Maria Luz Morales, la inoblidable traductora del «Peter Pan», de Barrie, també publicat per aquesta editorial. Recordeu, doncs, les dues edicions d'aquest llibre imprescindible.

El VIII «Llibre de Rítmica», d'Agustí Escarot, acaba de posar-se a la venda. Serà una bona adquisició avui, Dia del Llibre.

— Dos llibres seleccionats per al Dia del Llibre: Manén, «Notes sobre Literatura Estrangera», i Serrahima, «Assaig sobre la novel·la».

— Voleu observar els infants? Lola Andueza: «Contes d'argenta». No cal fer l'elogi d'aquest llibre, l'autor n'és una garantia.

— El conegut escriptor Coma i Solé, autor de les interessants novel·les «Eoc i estopas» i «La Totó flirteja», acaba de posar a la venda una novel·la de costums de societat, titulada «Cactus».

— «Fonda d'Històries» és el volum

GENT D'ESQUERRA

compreu els vostres llibres

al quiosc FEMINA

(davant del carrer Canuda on trobareu totes les novetats en la

Diada del Llibre

Ha sortit la nova obra de LLUIS CAPDEVILA

HOME D'AMOR I D'AVENTURA

(Memòries d'un ex-jove)

Es ven en quioscos, llibreria i en quioscos administració

5 Ptes.

Avui, DIADA DEL LLIBRE, adquireu-lo amb el 10 per 100 de descompte

novel·la extraordinària. En «Camins de nit», diuen que s'ha superat. És natural que la seva obra sigui esperada amb expectació.

En aquests instants en que la superbia per a governar ha frenat la marxa laica de la nostra República, l'Editorial de l'Escola Cervantina es manifesta en la festa del Llibre amb tota la claredat de les seves activitats pedagògiques.

A la Rambla de Canaletes, com en

JOAQUIM CIERVO

Fortuny

ALGO

PRO-PAZ

cultura Moderna en Europa

GRETA SCHUACK

Festa del Llibre

ADQUIRIU ELS SEGUENTS LLIBRES!

Aurora Bertrana: Peleca, Princesa canibal. — X. Beugnot: La vida d'Oiga. — J. Ciervo: Fortuny (assaig crític-biogràfic). — B. Xuriguera: Hilde (la tragèdia sexual de la joventut). — Lluís Capdevila: Home d'amor i d'aventura (novel·la biogràfica). — J. M. Bartrina: Aigo. — Greta Schuack: Pro-Paz Cultura Moderna en Europa. — J. Riudor: Materias de investigación. — J. Solé: Los 2.400 mejores platos de cocina

Nou llibres formidables que es posen a la venda avui. Demaneu-los a totes les llibreria i quioscos, amb el 10 per cent. NOTA: Al nostre Stand de la Plaça de Catalunya enfront Banca Arnús signaran aquests llibres els autors respectius

Ciudad: Avui has de comprar quan menys un llibre!

Diada del Llibre

Diccionari Enciclopèdic de la Llengua Catalana

Constarà de quatre volums de mes de mil pàgines

Van publicats el primer, segon i tercer volums

ES INDISPENSABLE A TOTES LES BIBLIOTEQUES

ES INDISPENSABLE A TOTES LES ESCOLES

ES INDISPENSABLE A TOTS ELS ESCRITORS

Han de comprar-lo tots els que vulguin escriure amb perfecció l'idioma català

Es ven al comptat i a terminis

Demaneu-lo a totes les llibreria

Salvat Editors, S. A. — Mallorca, 41-49 — Barcelona

que Tomàs Roig i Llop posarà a la venda el dia del Llibre. L'augment bona acceptació per part del públic, no solament pel contingut, sinó que també per la seva acurada presentació.

«Poesia 1925-35» és el delicat volum que ofereix al públic Josep Maria López Picó. És una antologia que supeleix amb avantatge la publicada el 1931, puix que, a més de contenir una sèrie de totes les produccions de l'esmentat poeta, hi ha comprés, augmentant tot el volum «Museu», que s'exhaurí en pocs dies i la gairebé totalitat de «Variacions Liriques», premiat amb el Premi Folguera d'enguany.

— Amb motiu de la Diada del Llibre, avui apareixerà el primer volum dels poemes de Josep Carner «Aucuns i ventalls». En continuï el text definitiu, considerablement augmentat amb delicioses vinyetes barcelonines, i la mena d'auca en vers heroic «Erlunga dels asos i els asos d'aquest món». En congratuem de veure iniciada tan bellament la demandadíssima edició de la tasca poètica completa del líric eminent de les «Cobletes del conco de violeta», la «Recança montsenyana» i l'«Auca de la col·lecció», que ara ens vageu de rellejar en aquesta exquisida sorpresa de la Diada d'enguany.

— La Comissió de Classes de l'A-

parada seran destinats a un fi benèfic, i la Comissió prega a tots els socis de l'Ateneu i als que simpatitzen amb l'obra cultural que aquest realitza visitin la seva parada.

— Avui, de dotze a una del migdia, Vicenç Coma-Solé i Tomàs Roig i Llop, a la Llibreria Verdader, Rambla del Mig, 5, signaran les seves respectives obres «Cactus» i «Fonda d'Històries» a tots els compradors que les adquirixin.

— El llibre i periodista Carles Capdevila, pronunciarà una conferència pública al local de l'Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant, Riego, 2, i Santa, 50, sobre l'interessant tema: «El llibre i el periodista». L'acte començarà a les deu en punt de la vetlla.

— L'Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant, tindrà instal·lada una parada de llibres a la Plaça d'Espanya. El benefici que reporti la venda, serà destinat a la Biblioteca per a l'engrandiment de l'esmentada entitat.

— Avui, Festa del Llibre, serà posada a la venda la interessantíssima novel·la de Pere Cortada, «Rictus d'amargura», la qual no dubtem que assolirà un bon èxit.

— Avalen aquesta obra un pròleg de Maria Luz Morales, i un epíleg d'Enric Masqueras.

— Dues noves col·leccions: Nova Joventut que publica «Contes de Llums», de Joan Jaber, amb pròleg de Salvador Perarnau, i L. E. D. A., que posarà a la venda: «Miratges a Citeres» de Salvador Espriu. Aquest volum anirà il·lustrat per Grau Sala.

— «Novella Extravagant», de Joaquim Maria de Nadal, és un recull de contes que no dubtem cridarà l'atenció. D'aquest llibre se'n han tirat deu exemplars en paper Japó, i vint-i-cinc en paper de fil Guarro.

— Un llibre d'humor: «Humor Muntanyenc», llibre pròlegat per J. Diaz Duque, M. Rabanos i J. M. Guilleu.

— Després de callar el canó de Lluís Elies el qual ha deixat de banda un xic les seves activitats teatrals, i ha corregit la present edició de «Tres llibres d'estudi, els quals s'han de tenir en compte, «Nous aspectes del problema català», de J. Garriga Massó; l'«Organització econòmica a la Rússia Soviètica», de Josep M. Talladit amb pròleg de M. Vidal i Guardiola, i «Perspectives econòmiques», de Vicenç Bernades, amb pròleg de Carles Pi i Suñer.

— Pere Benavent el conegut argutista, publica «Homages a la cultura i a la humanitat», llibre de costums i caràcters barcelonins.

— Recordeu «Els nostres poetes», en les vostres compres en la Diada del Llibre.

— Avui, a dos quarts de vuit del vespre, i al local de «Estudi Club», (Llaetana, 37), el senyor Enric Roig professor d'Història d'Art, parlarà sobre el tema: «Les roses triomfals (definició de Parlati)».

teories polítiques. El maquinisme, els ferrocarrils, els telègrafs, els primers béllies, han promogut l'organització i augmentat el poder d'aquells que posseïen el domini econòmic i polític. Pierpont Morgan i Guillem II, podien dirigir l'energia humana més directament i poderosament que no Serre i Napoleó o qualsevol altre gran home del passat. Però el pensament polític efectiu no s'acordava amb la creixent concentració de l'autoritat: la teoria, quan podia encarnar-se en les institucions, estava encara dividida entre la monarquia i la democràcia liberal, la primera essencialment pre-industrial, la segona apropiada únicament als estudis més inicials de l'industrialisme. La plutocràcia — que és la forma de govern dels països d'occident — no tenia un reconeixement explícit i s'amagava, tot el possible, als ulls del públic. La part més efectiva del credo liberal era el principi de nacionalitat, que gradualment es difongué per tot Europa i va inspirar els motius més importants de reivindicació política. Però succeïx, amb el temps, que, prenent una forma sempre més definida i autònoma, el nacionalisme es va emancipant en gran part de l'esperit liberal i aliant amb les noves forces de l'organització industrial i de la plutocràcia. Més ben dit, el liberalisme fou rebutjat de l'interior de les nacions vers els confins externs, a les relacions de les nacions entre elles. D'aquesta manera es produí una síntesi sinistral entre els mots d'ordre de les diferents escoles polítiques. Competició, si, però entre les nacions; cooperació, per contra, a l'interior de les nacions. Interès per la nació com un tot, sacrifici per part de l'individu que no participa al robatori dels plutòcrats. Aquest fou el credo prevalent en el món civil abans de la guerra, i tam-

bé, després de la guerra. Organització, creixement del poder estatal, i la potència exterior s'exerceix solament amb la guerra o amb l'amenaça de guerra. L'augment de l'organització nacional no pot fer més que augmentar el desastre, quan té lloc la guerra. I mentre que el perill de la guerra és un terror constant, la llibertat a l'interior de la nació és una realitat constant. Acceptant l'organització nacional dels socialistes i la llibertat internacional dels liberals, el món està a punt d'arribar a una situació que amenaça l'existència mateixa de la civilització. L'organització amb la qual modernament industrial i científica, és indispensable d'altra banda, un cert grau de llibertat és condició necessària de felicitat i de progrés; però la completa anarquia és també més perillosa entre nacions molt organitzades, que no pas entre individus a l'interior d'una nació. El segle XIX ha fet fallida perquè no ha creat una organització internacional.

La conclusió que hom pot treure de les paraules conclusives de Bertrand Russell, és que només el triomf complet de l'esperit d'organització podria ésser un cert grau de llibertat a la humanitat; és a dir, que la llibertat hauria de desaparèixer també de les relacions entre nacions talment com va desaparèixer a l'interior d'elles. No obstant, com hem subratllat, Bertrand Russell reconeix que un cert grau de llibertat és condició necessària de felicitat i de progrés, i és que Russell segons «La Crítica», no s'ha plantejat bé el problema. No es tracta pas d'una alternativa entre dos principis, sinó, més aviat, d'un problema de fusió i d'atemperament d'aquests dos principis.

JAUME LLAMUSI

AIGUA --- GAS --- ELECTRICITAT

Instal·lacions i reparacions — Casa fundada el 1867

Muntaner, 28 BARCELONA Telèfon 30902

SI TENIU COMPTES IMPAGATS

SIGUI DEL LLOC QUE SIGUI, ENCOMANEU LLUR GESTIO DE COBRAMENT A LA

RED INTERNACIONAL DE ACREDORES

L'Organització fundada el 1932, i que pot oferir-vos referències de primer ordre, que garanteix la seva seriositat i exacte compliment

CONSELL DE CENT, 269 TELEFON 20690

TINTORERIA GUILERA

Central i tallers: carrer Santa Rosa, 16 al 22 (Gràcia) — Telèfon 75022

(Junt al carrer Salmeron i Metro Fontana)

Poden utilitzar els seus serveis a: carrer Salmeron, 16; Verdi, 29; Avinguda República Argentina, 15, entresol (instal·lació provisional de la Sucursal de la Plaça Lesseps); Saragossa, 199; Villarroel, 153; Sant Andreu, 187

LA MAXIMA PERFECCIO EN ELS SEUS TREBALLS

Presentant aquest anunci, els lectors de LA HUMANITAT obtindran un 10 per 100 de descompte en tots els treballs

JOSEP BATLLE

Venda de materials «Pisarras» — Fàbrica de plegadors

«Catalònia» — Màxima qualitat

Sant Andreu, 350 BARCELONA Telèfon 52913

Banyes de cromoniquel — Niquelats i restauració de metalls

FRANCESC MIRET

Londres, 171 BARCELONA Telèfon 72039

TECNI-STUDIO

ARTS GRAFIQUES

Impressos moderns — Mostres — Marques — Relleus — Dibuxos originals — Capses de luxe — Reclams — Calendars — Pay-Pays — Entrades patentades marca «STUDIO», per a Cinemes i Teatres — Emboïllats de luxe — Producció essencialment moderna i d'alta qualitat

P. Català Caldés

Saló García Hernández, 142 BARCELONA Telèfon 52983

CENTRAL MERCANTIL

SASTRERIA

Militars i païsans — A terminis i al comptat

Fiveller, 53, pral., primera Telèfon 12900 BARCELONA

REPARTIMENTS

ARCOS

Ronda de Sant Pere, 6 Telèfon 18339 Barcelona

EDICIONS PROA

Per a solemnitzar la Diada del Llibre

LLANÇA AL MERCAT

«Camins de nit»

de S. Joan Arbó, dins la «Biblioteca A tot vent», que ofereix al lector català els «millors noms» i les «millors obres» de totes les literatures, i

«Els moviments d'emancipació nacional»

d'Andreu Nin

«La gran revolució que ve»

de Jacques Duboin, dins la nova Biblioteca d'estudis econòmics, polítics i socials «El Camí»

Un terrible seisme, a l'illa Formosa, ocasiona - entre morts i ferits - més de deu mil víctimes

MES ENLÀ DE L'EUFORIA

¿On va Pic i Pon, alcalde?

EL «BUTLLETI» PUBLICA UN IMPORTANT DECRET MUNICIPAL SOBRE SUSPENSIÓ DE SERVEIS TRAMVIARIS A SANT ANDREU, SUBSTITUÏTS PER AUTOBUSOS; URBANITZACIÓ (?) DE LA RAMBLA DE CATALUNYA PER COMPTA DE LA COMPANYIA DE TRAMVIES; CONCESSIÓ D'UN SERVEI D'AUTOBUSOS SANTS - RAMBLA, ETC., ETC.,

Tot a formalitzar en vuit dies

El «Butlletí» de la Generalitat d'ahir publicava, en el seu apartat corresponent a Administració Municipal, un decret de l'Alcalde de Barcelona que diu, en la seva part dispositiva i en les clàusules més importants:

«Aquesta Alcaldia, en Decret del dia d'avui, ha tingut a bé disposar el següent:

Primer. — Que s'aprovi l'adjudantament d'una obra de construcció contractual entre l'«Excel·lentíssim Ajuntament de Barcelona i les Empreses de Tramvies de Barcelona», redactada per l'Agrupació dels Serveis Tècnics Municipals de Vil·lafranca.

Segon. — Que es doni a l'esmentat projecte de contracte la tramitació que assenyalava l'article 153 i concordants de la Llei Municipal de Catalunya.

Tercer. — Que per tal de procedir a l'atorgament de l'escriptura definitiva de conveni, després de complir-se els tràmits previs que procedeixen segons la legislació vigent, s'interessa de l'«Excel·lentíssim Ajuntament de Barcelona» que delegui el Col·legi Notarial de Catalunya la designació del Notari al qual correspongui per tota autorització l'esmentada escriptura.

La proposta aprovada és del contingut següent:

PROPOSTA d'estipulacions d'un conveni contractual entre l'«Excel·lentíssim Ajuntament de Barcelona i les Empreses de Tramvies de Barcelona»

Antecedents

Primera. Tenint l'Ajuntament de Barcelona el propòsit de modificar el tràfic urbà en diversos carrers de la ciutat, es va adreçar a les Companyies de Transport Urbans de Barcelona afectades per aquestes modificacions, interessant-les que s'avalués a les transformacions que l'Ajuntament desitjava, i havent estat aquestes les grans perjudicades i les dificultats que l'acció als dissenys de l'Ajuntament els reportava, s'iniciaren unes converses entre els representants de l'Ajuntament i les empreses afectades pel que fa referent als problemes de caràcter tècnic i jurídic que l'esmentada transformació representava, i s'ha arribat a un conveni entre l'Ajuntament i les empreses afectades, en mèrit del qual, cercant mútues compensacions, han pogut arribar a un acord, que es tradueix en el present conveni, i per tal de portar-lo a l'efectivitat, és atorgada la present escriptura.

Segona. Tramvies de Barcelona, S. A., en nom de cada una de les Companyies afectades i propi, s'obliga:

Primer. A suspendre els serveis tramviaris a Sant Andreu, anticipant la reversió de la dita línia a l'Ajuntament dintre del termini de vuit dies a comptar de la signatura de l'escriptura pública, en el tram comprès entre el carrer de Vilanova i Sant Andreu.

Segon. — Tramvies de Barcelona, Societat Anònima, per si o mitjançant una altra empresa, però a responsabilitat seva, s'obliga, dintre del termini de vuit dies a comptar de la signatura de l'escriptura pública, a establir i explotar una línia d'autobusos de la plaça d'Urquiza fins a la plaça del Comerç de Sant Andreu, amb les mateixes tarifes aprovades per les concessions de la línia de tramvies de Sant Andreu.

Tercer. — Tramvies de Barcelona, Societat Anònima, s'obliga a fer el necessari per a la supressió del servei tramviari a la Rambla de Catalunya i a l'arrencament de les vies i, a més a més, a urbanitzar la dita Rambla exclusivament pel seu compte segons els plans aprovats per l'Ajuntament de Barcelona. Es reserva, però, l'Ajuntament la facultat d'assenyalar altres obres d'urbanització que hagi de realitzar pel seu compte la Companyia de Tramvies en lloc de la de la Rambla de Catalunya, o a més a més, sempre però, que el cost total vingui comprès en el càlcul de valoracions que s'ha tingut en compte per a formalitzar les presents estipulacions. Les obres s'hauran de començar en el terme de vuit dies a comptar de la data de la signatura de l'escriptura.

Quart. — Tramvies de Barcelona, Societat Anònima, s'obliga a fer les següents instal·lacions, que tenen per objecte la substitució parcial dels serveis de la Rambla de Catalunya i a procedir pel seu compte exclusiu a l'arrencament dels paviments en les zones corresponents:

a) Instal·lació d'un tram de via recta al carrer del Consell de Cent, entre Rambla de Catalunya i Aribau.

b) Instal·lació d'un tram de via recta al carrer d'Aribau, des del carrer de l'Avinyuda fins a enllaçar les vies de l'Avinyuda amb el carrer de l'Avinyuda.

c) Els enllaçaments al carrer d'Aribau a Consell de Cent, París i Avinyuda del 14 d'Abril.

d) Els enllaçaments corresponents per a unir les vies del carrer d'Aribau amb les del carrer de les Cortes Catalanes.

Quan la present estipulació representi modificacions de concessió, es sol·licitarà de l'Autoritat corresponent, amb el suport de l'Ajuntament, la deguda autorització.

Cinquè. — Tramvies de Barcelona, Societat Anònima, s'obliga, per tal de millorar els serveis de la barriada d'Horta, a efectuar pel seu compte exclusiu les obres següents:

a) Construcció d'un enllaç amb tercer carril al carrer de Consell de Cent, entre el Passeig de la República i el carrer de Roger de Flor.

b) Construcció de doble via en els trams corresponents entre el carrer del Dos de Maig i el Passeig de Maragall, i seran a càrrec de l'Ajuntament les expropiacions que puguin ésser necessàries. També es

Els danys materials són incalculables --- Han quedat destruïdes unes vint mil cases

EL VOLCA ASSAMAYAMA, A FIJI.

Toquio, 22. — El volcà Assamayama s'ha apossat en erupció sobtadament.

La lava que despoixa ha destruït diverses cases i boscos de la regió de Karuizawa.

FEIA TRES ANYS QUE «DORMIA».

Toquio, 22. — Es coneixen detalls de l'entrada en erupció del famós volcà Assamayama que «dormia» des de feia tres anys.

L'erupció s'inicià sobtadament i amb enorme violència. Del cràter del volcà i de les seves crestes sorgiren enormes columnes de fum i fuma, al temps que es formaven torments de lava.

Durant alguns minuts tremolà la terra a diversos quilòmetres al voltant dels focs.

Els torments de lava han incendiat els boscos i alguns edificis propers a les estacions del volcà.

EL SEISME A L'ILLA FORMOSA OCASIONA TERRIBLES ESTRALLS.

Toquio, 22. — Gràcies a la ràdio es van conèixer detalls de la catàstrofe de l'illa Formosa, ja que les comunicacions telegràfiques i telefòniques estan destruïdes així com les ferroviàries de l'interior de l'illa.

Els moviments sísmics començaren a les sis del matí del diumenge. Totes les sotragades foren molt intenses i aconseguiren quasi tota l'illa, però especial els districtes de Taihu i Shichiku. Una bona part dels pobles propers a aquestes dues localitats han quedat totalment destruïts.

El pànic entre els supervivents és gran i la major part d'ells han marxat a les ciutats abans esmentades en demanda de socors. Les carreteres estan congestionades per les caravanes que marxen en recerca d'auxili. Es veuen nombrosos ferits que són transportats en camelles improvisades i als quals volten famílies de pobres.

Com que els hospitals són insuficients per a mantenir tants ferits, no hi ha hagut necessitat d'habilitar aquells edificis que encara romanen en peu i que no ofereixen cap perill d'enderrocament.

A alguns ferits se'ls ha hagut d'operar als mateixos llocs que foren trobats perquè el seu estat no permetia el trasllat als hospitals.

Forces de l'exèrcit marxen als llocs més afectats pel terratrèmol per tal de prestar auxili a les víctimes i per a registrar les runes enderrocades, ja que foren moltes les persones que quedaren sepulcres.

La majoria dels morts i ferits són obrers xinesos.

Arta existeix un altre perill ja que s'han incendiat els boscos de petroli de Beyritzu i les flames del material que es desborda amenaça els pobles propers a aquesta zona.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

La Creu Vermella està desmantellant una activitat extraordinària en la prestació d'auxili no sols als ferits, sinó als supervivents d'aquesta espantosa catàstrofe.

Edificis totalment destruïts, 7.165. Edificis parcialment destruïts, 17.257.

MES DETALLS DELS DANYS CAUSATS.

Toquio, 22. — Les informacions que es reben de l'illa de Formosa relatives al terratrèmol que solcà el diumenge són molt confuses, especialment en el que es refereix a la xifra de víctimes.

La ciutat més castigada pel moviment sísmic ha estat Tai-Xu. Les autoritats declaren que, donada la manca de comunicacions és lògica la temença que la xifra de víctimes sigui molt més elevada.

Les províncies de Tai-Xu i Xinko-Hiku, que són les més afectades, 2.791 edificis i ha produït danys de consideració en diversos milions.

Es declara que ha estat el terratrèmol més fort que s'ha registrat des de fa una generació, a la costa oriental de l'illa de Formosa.

MES DE TRES MIL MORTS

Taihusu, illa de Formosa, 22. — Les últimes notícies que es tenen del terratrèmol ocorregut a l'illa de Formosa, són que s'han enderrocats més de 10.000 cases.

El Governador general informa que fins ara se sap que han mort més de 3.000 persones.

Es perjudicats ocasionats pel moviment sísmic ascendeixen a 10 milions de fens, dels quals, 6 corresponen a les cases destruïdes i els altres quatre als ferrocarrils.

LA PRODUCCIÓ DEL SUURE NO HA ESTAT AFECTADA PEL SEISME.

Toquio, 22. — Les notícies que es reben de Formosa indiquen que la principal indústria d'aquella illa, la producció de sucre, no ha estat afectada per terratrèmol, puix que les plantacions i molins de canya, han quedat fora de l'àrea destruïda pel seisme.

Les tropes enviades amb queviures i medicines van arribant a la zona afectada per terratrèmol i procedeixen a la distribució de socorsos a les víctimes.

El ministre de Marina ha enviat ràpidament, a les costes de Formosa el destructor «Shimakaze», amb un carregament de medicines i queviures i equips de metges i infermers.

OFERIMENT DEL GOVERN ANGLÈS.

Toquio, 22. — El Govern japonès ha rebut del Govern de Londres un oferiment d'enviar tanta vaixells de guerra siguin necessaris a algunes illes, a fi d'ajudar en els treballs de socorsos a l'illa de Formosa.

El Govern japonès ha contestat a Londres, agraint-li l'oferta, però declarant que per creure que per ara no és necessari l'ajut que Anglaterra ha ofert.

CONDOL DEL GOVERN FRANCÈS.

París, 22. — El Govern francès ha telegrafiat a l'Emperador del Japó, per tal d'expressar-li el sentiment de França per la catàstrofe ocorreguda a l'illa de Formosa, per terratrèmol d'ahir.

HA ESTAT L'ERUPCIÓ MES IMPORTANT DEL 1783 ENÇÀ.

Toquio, 22. — Es reben nous detalls de l'erupció del volcà Assamayama, que s'inicià poc abans de l'esmentat terratrèmol de Formosa.

Les laves incandescentes han encès grans boscos de la regió de Karuizawa.

L'erupció d'aquest volcà és la més forta registrada des del 19 de setembre del 1929.

El volcà Assamayama es troba en gran illa d'Hondo, a 136 quilòmetres al nord-oest de Toquio. El seu cràter té un diàmetre de més de 300 metres i s'eleva a 2.514 metres sobre el nivell del mar.

L'erupció més gran que es recorda fou en el any 1783.

El volcà Assamayama està en activitat amb gran freqüència. Les seves darreres erupcions es produïren el 27 d'abril del 1922, el 13 d'octubre del 1927 i el 12 de juny del 1930.

TROPES JAPONESSES CAP A FORMOSA

Tai Xu, 22. — Complint ordres superiors, han sortit d'aquesta població 50 esquadres de soldats de la seva guarnició, amb direcció a Formosa, per tal de contribuir als treballs de distribució de queviures en la zona sinistrada.

L'AUXILI DELS DAMNIFICATS

Toquio, 22. — La Municipalitat de Toquio ha acordat obrir una subscripció a benefici de les víctimes del terratrèmol de Formosa, la qual ha encapçalat amb 20.000 yens.

El ministre de l'Interior ha ordenat als governadors de les províncies l'organització de recaptació de bals amb destí a socorsos per a les víctimes del seisme de Formosa.

Per la seva part el ministre de finances ha concedit també crèdits per a la reconstrucció de la zona sinistrada.

La reconstrucció de la zona sinistrada de l'exterior també realitzen treballs de recaptació i lliurament de socors. Els periòdics japonesos han obert també subscripcions amb el mateix objecte.

HITLER I LA PROXIMA CONFERENCIA DE ROMA

La pau armada d'Europa

Des del Tractat de Locarno a la Conferència de Stresa --- Perquè Polònia es sumà a la condemna de França --- El rearmament dels que mancaven --- La presència d'Alemanya a Roma --- Situació econòmica interior d'Alemanya --- Els únics que guanyen --- Un possible recurs per a Hitler

Mal com ara no havia estat tan eficaç la pau armada d'Europa. Cada conferència internacional va precedida d'un augment d'elements bèl·lics en els països que es reunien per a trobar fórmules que evitessin la crisi. Des del Tractat de Locarno fins al 16 d'octubre del 1931 un grup parisienc concedí un crèdit de mil milions de francs al Govern polonès per a completar la

formalització d'un pacte de no-agressió germano-polonès i les relacions entre tots dos països continuaren desentrellant-se amb més cordialitat que no pas abans, la república del general Pilsudski ha estat recolzada, en aquests últims anys, pel poder financer de França. Per l'abril del 1931 un grup parisienc concedí un crèdit de mil milions de francs al Govern polonès per a completar la

formalització d'un pacte de no-agressió germano-polonès i les relacions entre tots dos països continuaren desentrellant-se amb més cordialitat que no pas abans, la república del general Pilsudski ha estat recolzada, en aquests últims anys, pel poder financer de França. Per l'abril del 1931 un grup parisienc concedí un crèdit de mil milions de francs al Govern polonès per a completar la

formalització d'un pacte de no-agressió germano-polonès i les relacions entre tots dos països continuaren desentrellant-se amb més cordialitat que no pas abans, la república del general Pilsudski ha estat recolzada, en aquests últims anys, pel poder financer de França. Per l'abril del 1931 un grup parisienc concedí un crèdit de mil milions de francs al Govern polonès per a completar la

formalització d'un pacte de no-agressió germano-polonès i les relacions entre tots dos països continuaren desentrellant-se amb més cordialitat que no pas abans, la república del general Pilsudski ha estat recolzada, en aquests últims anys, pel poder financer de França. Per l'abril del 1931 un grup parisienc concedí un crèdit de mil milions de francs al Govern polonès per a completar la

formalització d'un pacte de no-agressió germano-polonès i les relacions entre tots dos països continuaren desentrellant-se amb més cordialitat que no pas abans, la república del general Pilsudski ha estat recolzada, en aquests últims anys, pel poder financer de França. Per l'abril del 1931 un grup parisienc concedí un crèdit de mil milions de francs al Govern polonès per a completar la

formalització d'un pacte de no-agressió germano-polonès i les relacions entre tots dos països continuaren desentrellant-se amb més cordialitat que no pas abans, la república del general Pilsudski ha estat recolzada, en aquests últims anys, pel poder financer de França. Per l'abril del 1931 un grup parisienc concedí un crèdit de mil milions de francs al Govern polonès per a completar la

formalització d'un pacte de no-agressió germano-polonès i les relacions entre tots dos països continuaren desentrellant-se amb més cordialitat que no pas abans, la república del general Pilsudski ha estat recolzada, en aquests últims anys, pel poder financer de França. Per l'abril del 1931 un grup parisienc concedí un crèdit de mil milions de francs al Govern polonès per a completar la

formalització d'un pacte de no-agressió germano-polonès i les relacions entre tots dos països continuaren desentrellant-se amb més cordialitat que no pas abans, la república del general Pilsudski ha estat recolzada, en aquests últims anys, pel poder financer de França. Per l'abril del 1931 un grup parisienc concedí un crèdit de mil milions de francs al Govern polonès per a completar la

formalització d'un pacte de no-agressió germano-polonès i les relacions entre tots dos països continuaren desentrellant-se amb més cordialitat que no pas abans, la república del general Pilsudski ha estat recolzada, en aquests últims anys, pel poder financer de França. Per l'abril del 1931 un grup parisienc concedí un crèdit de mil milions de francs al Govern polonès per a completar la

formalització d'un pacte de no-agressió germano-polonès i les relacions entre tots dos països continuaren desentrellant-se amb més cordialitat que no pas abans, la república del general Pilsudski ha estat recolzada, en aquests últims anys, pel poder financer de França. Per l'abril del 1931 un grup parisienc concedí un crèdit de mil milions de francs al Govern polonès per a completar la

formalització d'un pacte de no-agressió germano-polonès i les relacions entre tots dos països continuaren desentrellant-se amb més cordialitat que no pas abans, la república del general Pilsudski ha estat recolzada, en aquests últims anys, pel poder financer de França. Per l'abril del 1931 un grup parisienc concedí un crèdit de mil milions de francs al Govern polonès per a completar la

formalització d'un pacte de no-agressió germano-polonès i les relacions entre tots dos països continuaren desentrellant-se amb més cordialitat que no pas abans, la república del general Pilsudski ha estat recolzada, en aquests últims anys, pel poder financer de França. Per l'abril del 1931 un grup parisienc concedí un crèdit de mil milions de francs al Govern polonès per a completar la

formalització d'un pacte de no-agressió germano-polonès i les relacions entre tots dos països continuaren desentrellant-se amb més cordialitat que no pas abans, la república del general Pilsudski ha estat recolzada, en aquests últims anys, pel poder financer de França. Per l'abril del 1931 un grup parisienc concedí un crèdit de mil milions de francs al Govern polonès per a completar la

formalització d'un pacte de no-agressió germano-polonès i les relacions entre tots dos països continuaren desentrellant-se amb més cordialitat que no pas abans, la república del general Pilsudski ha estat recolzada, en aquests últims anys, pel poder financer de França. Per l'abril del 1931 un grup parisienc concedí un crèdit de mil milions de francs al Govern polonès per a completar la

formalització d'un pacte de no-agressió germano-polonès i les relacions entre tots dos països continuaren desentrellant-se amb més cordialitat que no pas abans, la república del general Pilsudski ha estat recolzada, en aquests últims anys, pel poder financer de França. Per l'abril del 1931 un grup parisienc concedí un crèdit de mil milions de francs al Govern polonès per a completar la

formalització d'un pacte de no-agressió germano-polonès i les relacions entre tots dos països continuaren desentrellant-se amb més cordialitat que no pas abans, la república del general Pilsudski ha estat recolzada, en aquests últims anys, pel poder financer de França. Per l'abril del 1931 un grup parisienc concedí un crèdit de mil milions de francs al Govern polonès per a completar la

formalització d'un pacte de no-agressió germano-polonès i les relacions entre tots dos països continuaren desentrellant-se amb més cordialitat que no pas abans, la república del general Pilsudski ha estat recolzada, en aquests últims anys, pel poder financer de França. Per l'abril del 1931 un grup parisienc concedí un crèdit de mil milions de francs al Govern polonès per a completar la

formalització d'un pacte de no-agressió germano-polonès i les relacions entre tots dos països continuaren desentrellant-se amb més cordialitat que no pas abans, la república del general Pilsudski ha estat recolzada, en aquests últims anys, pel poder financer de França. Per l'abril del 1931 un grup parisienc concedí un crèdit de mil milions de francs al Govern polonès per a completar la

formalització d'un pacte de no-agressió germano-polonès i les relacions entre tots dos països continuaren desentrellant-se amb més cordialitat que no pas abans, la república del general Pilsudski ha estat recolzada, en aquests últims anys, pel poder financer de França. Per l'abril del 1931 un grup parisienc concedí un crè